

St.prp. nr. 59

(2005–2006)

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

Innhold

1	Innledning	5	2	Dokumentasjon for å kontrollere at innreisevilkårene er oppfylt	24
2	Nærmere om innholdet i forordningen	6	3	Registrering av opplysninger	25
3	Forholdet til norsk rett	7	4	Modeller for skilting av forskjellige filer på grenseovergangsstedene.....	26
4	Administrative og økonomiske konsekvenser	7	5	Påføring av stempel)	28
5	Konklusjon og tilrådning	7	6	Del A Retningslinjer ved nekting av innreise på grensen.....	29
Vedlegg			7	Del B Standardskjema ved nekting av innreise på grensen.....	30
1	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).....	9	8	Særlige regler for ulike typer grenser og ulike transportmidler som benyttes for å passere medlemsstatenes ytre grenser)	31
			9	Særordning for bestemte grupper av personer	36
			10	Navn på stat	38

St.prp. nr. 59

(2005–2006)

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 12. mai 2006,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Innledning

Europaparlamentet og EUs Råd vedtok 15. mars 2006 en forordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler), heretter forkortet grenseforordningen. EUs regelverk for kontroll av ytre grenser er en del av Schengen-regelverket. Forordningen skal gjelde for alle stater som deltar i Schengen-samarbeidet. I et felles reisefrihetsområde uten grensekontroll på de indre grenser, er det av avgjørende betydning at det opprettholdes en forsvarlig grensekontroll på de ytre grenser basert på felles standarder. Schengen-avtalen knytter Norge til et samarbeid om gjennomføring, anvendelse og videreutvikling av Schengen-regelverket.

Forordningen er i all hovedsak en kodifisering og videreutvikling av gjeldende Schengen-regelverk om grensekontroll. Det følger av grenseforordningens artikkel 40 at den skal tre i kraft i EU 13. oktober 2006.

Som følge av at Amsterdam-traktaten har innlemmet Schengen-regelverket i EU-samarbeidet, arbeider Kommisjonen løpende med forslag til nye EU-rettsakter som skal erstatte det opprinnelige

Schengen-regelverket og bidra til å sikre en ensartet praktisering av bestemmelsene. Flere av rettsaktene skal vedtas av Rådet og Europaparlamentet etter den såkalte medbestemmelsesprosedyren.

Kommisjonens forslag til grenseforordning ble fremmet i 2004. Noe av bakgrunnen for forslaget var behovet for et klarere skille mellom bestemmelsene om grensekontroll, som er av rettslig karakter, og bestemmelser om den praktiske gjennomføringen av selve grensekontrollen. Bestemmelser som er rettslig forpliktende er inntatt i forordningen, mens mange av bestemmelsene vedrørende den praktiske gjennomføring av grensekontrollen er regulert i vedleggene til forordningen. I tillegg skal det utarbeides en praktisk håndbok for de nasjonale grensekontrollmyndighetene.

Det fremgår av punkt 23 i grenseforordningens innledning at forordningen er en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til Norges Schengen-avtale. Norge har deltatt i forhandlingene om forordningen i samsvar med prosedyrene i samarbeidsavtalen. I henhold til Schengen-avtalens artikkel 8 nr. 2 bokstav a skal EUs råd underrette Norge om vedtak om nye rettsakter som innebærer en videreutvikling av Schengen-regelverket. Norge skal på selvstendig grunnlag

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler)).

avgjøre om innholdet av rettsakten skal godtas og innarbeides i norsk rett. Gjennomføring av forordningen krever en lovendring i utlendingsloven av 24. juni 1988 nr 64. I samsvar med Grunnloven § 26 annet ledd og avtalen om tilknytning til Schengen-regelverket artikkel 8 nr. 2 bokstav c, er det derfor tatt forbehold om Stortingets samtykke.

En uoffisiell oversettelse av forordningen til norsk er vedlagt.

2 Nærmere om innholdet i forordningen

Bestemmelsene i grenseforordningen omhandler reglene for all passering av indre og ytre Schengen-grenser og for overvåkning av yttergrensene. Utøvelse av grensekontroll på ytre grenser er fullt ut et nasjonalt ansvar. Forordningens innledning består av 29 punkter som i det vesentlige gjengir hovedinnholdet i forordningen, særlig prinsipper for hvordan grensekontrollen skal utføres. Forordningen inneholder videre 40 artikler og 8 vedlegg.

Artikkel 1 fastsetter at det ikke skal foretas grensekontroll av personer som passerer indre grense, samt at forordningen fastsetter reglene for grensekontroll av personer over ytre grense.

Artikkel 2 fastlegger definisjoner av sentrale begreper som brukes i forordningen.

Artikkel 3 fastlegger anvendelsesområdet for forordningen.

Artikkel 4 angir hvor passering av ytre grenser kan skje.

Artikkel 5 oppstiller innreisevilkårene for tredjelandborgere.

Artikkel 6 angir hvordan grensekontrollørene skal utføre sine plikter.

Artikkel 7 fastlegger hva kontrollen på grenseovergangsstedene skal og kan omfatte, og at slik kontroll skal skje i samsvar med bestemmelsene i kapittel II.

Artikkel 8 regulerer vilkår for når inn- og utreisekontrollen kan lempes.

Artikkel 9 oppstiller krav til utformingen av grenseovergangsstedene, særlig på lufthavnene.

Artikkel 10 fastlegger reglene for når tredjelandsborgeres reisedokumenter skal stemples.

Artikkel 11 regulerer prinsipper for når vilkårene for oppholdstid kan anses oppfylt.

Artikkel 12 omhandler grenseovervåking og presiserer at hovedformålet med grenseovervåkingen er å hindre ulovlig grensepassering, bekjempe grenseoverskridende kriminalitet og iverksette tiltak overfor personer som har passert grensen på ulovlig måte.

Artikkel 13 regulerer tilfeller når tredjelandsborgere skal nektes innreise.

Artikkel 14 pålegger medlemsstatene å sette inn tilstrekkelig personell til å gjennomføre grensekontrollen.

Artikkel 15 fastslår at grensekontrollen skal skje i samsvar med grenseforordningen og nasjonal rett.

Artikkel 16 omhandler samarbeid mellom medlemsstatene. Det operative samarbeidet skal samordnes av Grensekontrollbyrået. Norge deltar i byråets virksomhet, se nærmere St.prp. nr. 71 (2004-2005).

Artikkel 17 omhandler muligheten for felles kontroller på basis av bilaterale avtaler.

Artiklene 18 og 19 fastslår at det gjelder særlige regler for forskjellige typer grenser og transportmidler og for bestemte grupper personer, som følger av vedlegg VI og VII.

Artiklene 20, 21 og 22 omhandler passering av indre grenser og medlemslandenes kontroller på eget territorium.

Artiklene 23 til og med 31 omhandler reglene for gjeninnføring av grensekontroll på indre grenser, samt prosedyrene i slike tilfeller.

Artikkel 32 og 33 fastslår at vedleggene III, IV og VIII kan endres etter en særlig prosedyre for behandling i en komité bestående av representanter fra medlemsstatene. Norge og Island skal ha rett til å delta i denne komiteen, se forordningens innledning punkt 24.

Artikkel 34 pålegger medlemsstatene ulike meddelelser til Kommisjonen.

Artikkel 35 sier at grenseforordningen ikke skal berøre fellesskapsregler om lokal grensetrafikk, mens *artikkel 36* gir særregler for Ceuta og Melilla.

Artikkel 37 omhandler øvrige meddelelser til Kommisjonen, mens *artikkel 38* pålegger Kommisjonen å forelegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av avsnitt III (indre grenser). *Artikkel 39* lister de rettsakter som oppheves som følge av ikrafttreddelsen av grenseforordningen, mens *artikkel 40* sier at grenseforordningen skal tre i kraft i EU 13. oktober 2006.

Forordningens 8 vedlegg omhandler nærmere retningslinjer for utførelse av grensekontrollen.

De någjeldende Schengen regler om grensekontroll og grensepassering følger hovedsakelig av bestemmelsene i Schengen-konvensjonen artikler 2 til 8 og tilhørende beslutninger samt Felleshåndboken om grensekontroll. Dette regelverket oppheves når forordningen trer i kraft. Regelverket er gjennomført i gjeldende utlendingslov med tilhørende forskrift samt i rundskriv, se nærmere Ot. prp. nr. 56 (1998-1999).

Med bakgrunn i at grenseforordningen i all hovedsak er en kodifisering og delvis en videreutvikling av regelverket, vil gjennomføringen bare

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

kreve en mindre endring i utlendingsloven og enkelte forskriftsendringer.

3 Forholdet til norsk rett

I Ot.prp. nr. 73 (2005-2006) foreslås en endring i utlendingsloven av 24. juni 1988 nr. 64 § 27 på bakgrunn av grenseforordningen. Utlendingsloven § 27 gir anledning til å bortvise en utlending som ikke er omfattet av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen, når dette skjer i forbindelse med innreise til riket og i opptil syv dager etter innreise. Grenseforordningens artikkel 5 nr. 1 bokstav e oppstiller et vilkår for innreise om at tredjelandsborgere ikke må være en trussel for folkehelsen. Dagens utlendingslov har ikke en eksplisitt henvisning til folkehelse som bortvisningsgrunn. For å oppfylle forordningens krav er det derfor foreslått lagt til et alternativt vilkår i utlendingsloven § 27 første ledd bokstav j om at bortvisning kan skje når det anses å være nødvendig av hensyn til folkehelsen.

Annen nødvendig gjennomføring av grenseforordningen vil skje gjennom forskriftsendringer, primært i utlendingsforskriftens kapittel 4 (inn- og utreise), og dessuten gjennom oppdateringer av gjeldende rundskriv.

På noen områder går grenseforordningens krav noe lenger enn de som følger av standarder og anbefalinger som er vedtatt av Den internasjonale sjøfartsorganisasjonen (IMO) om tilrettelegging av skipsanløp. Det gjelder særlig for ilandstigning av mannskap og passasjerer i forbindelse med skipsanløp. Norge vil arbeide for at IMOs standarder og anbefalinger bringes på linje med de felles krav til grensekontroll og dokumentasjon som nå er vedtatt i EU. I forbindelse med gjennomgang av utlendingsforskriften vil det i nødvendig grad bli tatt forbehold ved underretning til IMO om anvendelse av andre standarder enn de som følger av IMOs regelverk og anbefalinger.

4 Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget innebærer ingen vesentlige administrative eller økonomiske konsekvenser.

5 Konklusjon og tilrådning

EUs regelverk for kontroll av ytre grenser er en del av Schengen-regelverket, og forutsetter at medlemsstatene skal sørge for forsvarlig kontroll og overvåkning av de ytre grensene mot tredjeland. Grenseforordningen utgjør i all hovedsak en kodifisering av gjeldende Schengen-regelverk om grensekontroll, som Norge allerede har gjennomført og praktiserer. Gjennom grenseforordningen blir regelverket mer samlet og oversiktlig. Siden gjennomføring av forordningen krever lovendring, er Stortingets samtykke nødvendig i samsvar med Grunnloven § 26 annet ledd. Det er derfor tatt forbehold om slikt samtykke ved underretning om norsk godtakelse av rettsakten.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet tilrår at Norge godtar innholdet i forordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av en fellesskapskodeks for persontrafikk over grensene, som er en videreutvikling av Schengen-regelverket. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler)).

Forslag

til vedtak om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler))

I

Stortinget samtykker i godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/

2006 om fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler)).

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 62 nr.1 og 2 bokstav a),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251¹, og

ut fra følgende betraktninger:

1. Vedtakelse av tiltak i henhold til artikkel 62 nr. 1 i traktaten for å sikre at det ikke foretas kontroll av personer som passerer den indre grense, utgjør en del av Den europeiske unions målsetning etter traktatens artikkel 14 om opprettelse av et område uten indre grenser hvor fri bevegelse for personer er sikret.
2. I samsvar med artikkel 61 i traktaten skal opprettelsen av et område der personer kan bevege seg fritt, følges opp med andre tiltak. En felles politikk for passering av de ytre grenser, jf. traktatens artikkel 62 nr. 2, er et slikt tiltak.
3. Innføringen av felles tiltak for persontrafikk over de indre grenser og grensekontroll på de ytre grenser bør gjenspeile Schengen-regelverket som er integrert i rammeverket til Den europeiske union, og særlig de relevante bestemmelsene i Konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 mellom regjeringene i Den økonomiske unionen Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Frankrike om gradvis avskaffelse av kontroller på de felles grenser² og Felleshåndboken.³
4. Når det gjelder grensekontroll på ytre grenser, er innføringen av et felles regelverk, særlig gjennom en konsolidering og videreutvikling av det gjeldende regelverket, et av de grunnleg-

gende elementene i den felles politikk for forvaltning av de ytre grenser, slik det er definert i Kommisjonens meddelelse av 7. mai 2002 «Mot en integrert forvaltning av de ytre grenser i medlemsstatene i Den europeiske union». Denne målsetningen inngår i «Planen for forvaltning av de ytre grenser i medlemsstatene i Den europeiske union», godkjent av Rådet 13. juni 2002 og stadfestet av Det europeiske råd i Sevilla 21. og 22. juni 2002 og av Det europeiske råd i Thessaloniki 19. og 20. juni 2003.

5. Utformingen av felles regler for persontrafikk over grensene setter ikke spørsmålstegn ved eller berører ikke retten til fri bevegelse for unionsborgere og deres familiemedlemmer samt statsborgere av tredjeland og deres familiemedlemmer som i henhold til avtaler mellom Fellesskapet og dets medlemsstater på den ene side og slike tredjeland på den annen side, nyter den samme rett til fri bevegelse som unionsborgerne.
6. Grensekontroll tjener ikke bare interessene til medlemsstater med ytre grenser der det utføres slik kontroll, men alle medlemsstatene som har avskaffet kontrollen på de indre grensene. Grensekontroll bør bidra til å bekjempe ulovlig innvandring og menneskehandel samt forhindre enhver trussel mot medlemsstatenes indre sikkerhet, offentlige orden, folkehelse og internasjonale forbindelser.
7. Inn- og utreisekontroller bør utføres på en slik måte at den menneskelige verdighet respekteres fullt ut. Grensekontroll bør utføres profesjonelt og med respekt og bør stå i rimelig forhold til målene som en søker å nå.
8. Grensekontroll omfatter ikke bare inn- og utreisekontroll av personer på grenseovergangsstedene og overvåking mellom disse grenseovergangsstedene, men også vurdering av eventuell risiko for indre sikkerhet og av trusler som kan berøre sikkerheten på de ytre grensene. Det er derfor nødvendig å fastlegge vilkårene, kriteriene og nærmere regler for inn- og utreisekontroll på grenseovergangsstedene og overvåking.

¹ Europaparlamentets uttalelse av 23. juni 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 21. februar 2006.

² EFT L 239, 22.09.2000, s. 19. Konvensjonen, sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) 1160/2005 (EUT L 191, 22.7.2005, s.18).

³ EFT C 313, 16.12.2002, s. 97. Felleshåndboken, sist endret ved rådsforordning (EF) nr. 2133/2004 (EUT L 369, 16.12.2004, s. 5).

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

9. For å unngå urimelig lang ventetid på grenseovergangsstedene bør det åpnes for muligheten til å lempe på kontrollen på de ytre grensene dersom det oppstår ekstraordinære og uforutsette omstendigheter. Systematisk stempling av tredjelandsstatsborgeres dokumenter vil fortsatt være obligatorisk når det foretas lempning i kontrollen. Stempling gjør det mulig å fastslå med sikkerhet når og hvor grensepassering har funnet sted, uten å fastslå i alle tilfeller at alle de kontroller av reisedokumenter som kreves er blitt utført.
10. For å minske ventetiden for personer som omfattes av fellesskapsretten om fri bevegelighet, bør det, når forholdene tillater det, anlegges separate filer på grenseovergangsstedene, som skiltes på samme måte i alle medlemsstater. Det bør anlegges separate filer i internasjonale lufthavner. Når en finner det hensiktsmessig og dersom lokale forhold tillater det, bør medlemsstatene vurdere å anlegge separate filer på sine sjø- og landgrenseovergangssteder.
11. Medlemsstatene bør sikre at kontrollrutinene på de ytre grensene ikke utgjør en vesentlig hindring for handel og for sosialt og kulturelt samkvem. De bør med henblikk på dette sette inn tilstrekkelig personell og ressurser.
12. Medlemsstatene skal utpeke den nasjonale tjeneste eller de nasjonale tjenester som skal ha ansvaret for grensekontroll i samsvar med deres nasjonale lovgivning. Dersom mer enn én tjeneste har ansvaret i én og samme medlemsstat, bør det være et tett og kontinuerlig samarbeid mellom dem.
13. Operativt samarbeid og bistand mellom medlemsstatene når det gjelder grensekontroll skal forvaltes og samordnes av Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union opprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004.⁴
14. Denne forordning har ingen virkning for kontroller som utføres under vanlig politimyndighet eller de sikkerhetskontroller av personer, som er lik den kontroll som foretas i forbindelse med innenriksflygninger, og heller ikke for de mulighetene medlemsstatene har til å utføre ekstraordinær kontroll av bagasje i samsvar med rådsforordning (EØF) nr 3925/91 av 19. desember 1991 om avskaffelse av kontroll og formaliteter som gjelder for håndbagasje og innsjekket bagasje tilhørende personer som foretar en flygning innenfor Fellesskapet, samt for bagasje tilhørende personer som foretar en overfart sjøveien innenfor Fellesskapet⁵ eller nasjonal lovgivning om plikt til å bære reisedokumenter eller identitetspapirer eller kravet om at personer skal underrette myndighetene om sin tilstedeværelse på territoriet til vedkommende medlemsstat.
15. Medlemsstatenes bør også ha mulighet til å gjeninnføre midlertidig grensekontroll på de indre grenser hvis det foreligger en alvorlig trussel mot deres offentlige orden eller indre sikkerhet. Det bør fastsettes vilkår og prosedyrer om dette for å sikre at ethvert slikt tiltak kun anvendes i unntakstilfeller og at forholdsmissighetsprinsippet overholdes. Den midlertidige gjeninnførte grensekontrollens omfang og varighet bør begrenses til det som er stengt nødvendig for å møte trusselen.
16. I et område med fri bevegelighet for personer bør det fortsatt bare unntaksvis gjeninnføres grensekontroll på de indre grenser. Det bør ikke utføres grensekontroll eller pålegges formaliteter bare fordi en slik grense passerer.
17. Det bør innføres en prosedyre som gir Kommisjonen mulighet til å tilpasse enkelte detaljerte praktiske regler for grensekontroll. I slike tilfeller bør de tiltak som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning treffes i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av prosedyrene for utvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen.⁶
18. Det bør videre utformes en prosedyre som gir medlemsstatene mulighet til å underrette Kommisjonen om endringer i andre detaljerte praktiske regler for grensekontroll.
19. Da målene for denne forordning, nemlig innføring av regler for persontrafikk over grensene, ikke i tilstrekkelig grad kan oppfylles av medlemslandene og derfor bedre kan oppfylles på fellesskapsnivå, kan Fellesskapet vedta tiltak, i samsvar med nærhetsprinsippet fastsatt i artikkel 5 i traktaten. I samsvar med forholdsmissighetsprinsippet, fastsatt i nevnte artikkel, går denne forordning ikke utover det som er nødvendig for å nå dette målet.

⁴ Rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 av 26. oktober 2004 om opprettelse av Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).

⁵ EFT L 374, 31.12.1991, s. 4. Forordning sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁶ EFT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

20. Denne forordning overholder de grunnleggende rettigheter og prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions charter om grunnleggende rettigheter. Forordningen gjennomføres i tråd med medlemsstatenes forpliktelser om internasjonal beskyttelse og «non-refoulement».
21. Som unntak fra artikkel 299 i traktaten, får denne forordning bare anvendelse på Frankrikes og Nederlands territorier i Europa. Forordningen gjelder ikke særlige ordninger i Ceuta og Melilla, fastsatt i Kongeriket Spanias tiltredelsesavtale til Konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985.⁷
22. I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling som er vedlegg til traktaten om Den europeiske union og traktaten om Det europeiske fellesskap, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordning og er ikke bundet av den, og forordningen får ikke anvendelse i Danmark. Ettersom denne forordning bygger videre på Schengen-regelverket i henhold til bestemmelsene i avdeling IV, del tre, av traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, bør Danmark, i samsvar med artikkel 5 i nevnte protokoll, innen seks måneder etter den dato denne forordning ble vedtatt, beslutte om de vil gjennomføre denne forordning i sin nasjonale lovgivning eller ikke.
23. For Islands og Norges vedkommende utgjør denne forordning en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket⁸ på området nevnt i artikkel 1 bokstav A i rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999⁹ om visse gjennomføringsbestemmelser av nevnte avtale.
24. Det må utarbeides en ordning som gir representanter for Island og Norge mulighet til å delta i arbeidet i komiteene som bistår Kommisjonen i utøvelsen av dens gjennomføringsmyndighet. En slik ordning er omhandlet i brevvekslingen mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om komiteer som bistår Kommisjonen i utøvelsen av dens utøvende myndighet¹⁰, som følger som vedlegg til ovennevnte avtale.
25. For Sveits vedkommende utgjør denne forordning en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen inngått mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket, på området nevnt i artikkel 1 bokstav A i rådsbeslutning 1999/437/EF sammenholdt med artikkel 4 nr. 1 i rådsbeslutning 2004/849/EF¹¹ og 2004/861/EF¹².
26. Det må utarbeides en ordning som gir representanter for Sveits mulighet til å delta i arbeidet i komiteene som bistår Kommisjonen i utøvelsen av dens gjennomføringsmyndighet. En slik ordning er omhandlet i brevvekslingen mellom Fellesskapet og Sveits, som følger som vedlegg til den ovennevnte avtale.
27. Denne forordning utgjør en videreutvikling av Schengen-regelverket som Det forente kongeriket ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland om å delta i enkelte bestemmelser i Schengen-regelverket.¹³ Det forente kongeriket deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning og er ikke bundet av den, og forordningen får ikke anvendelse i Det forente kongeriket.
28. Denne forordning utgjør en videreutvikling av Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om Irlands anmodning om å delta i enkelte bestemmelser i Schengen-regelverket.¹⁴ Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning og er ikke bundet av den og forordningen får ikke anvendelse i Irland.
29. Forordningens artikkel 1, første punktum, artikkel 5 nr. 4 bokstav a), avdeling III og de

⁷ EFT L 239, 22.9.2000, s. 69.

⁸ EFT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁹ EFT L 176, 10.7.1999, s. 31.

¹⁰ EFT L 176, 10.7.1999, s. 53.

¹¹ Rådsbeslutning 2004/849/EF av 25. oktober 2004 om undertegning, på vegne av Den europeiske union, og om midlertidig anvendelse av visse bestemmelser i avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 368, 15.12.2004, s.26).

¹² Rådsbeslutning 2004/860/EF av 25. oktober 2004 om undertegning, på vegne av Det europeiske fellesskap, og om midlertidig anvendelse av visse bestemmelser i avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 370, 17.12.2004, s. 78).

¹³ EFT L 131, 1.6.2000, s. 43.

¹⁴ EFT L 64,7.3.2002, s. 20.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

bestemmelser i avdeling II og tilhørende vedlegg som viser til Schengen-informasjonsystemet (SIS) utgjør bestemmelser som bygger på Schengen-regelverket eller som på annen måte har tilknytning til det i henhold til artikkel 3 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2003.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Avdeling I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Saksområde og prinsipper

Denne forordning fastsetter at det ikke skal foretas grensekontroll av personer som passerer de indre grenser mellom medlemsstatene i Den europeiske union.

Den fastsetter regler for grensekontroll av personer som passerer de ytre grenser i medlemsstatene i Den europeiske union.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning skal følgende definisjoner gjelde:

1. «Indre grenser»:
 - a) medlemsstatenes felles grenser på land, herunder grenser langs elver og innsjøer,
 - b) medlemsstatenes lufthavner for interne flygninger,
 - c) medlemsstatenes sjøhavner, havner ved innenlands vannveier (elver og innsjøer) for regelmessige fergeforbindelser,
2. «ytre grenser»: medlemsstatenes landgrenser, herunder grenser ved innenlands vannveier (elver og innsjøer), sjøgrenser samt lufthavner, sjøhavner og havner ved innenlands vannveier (elver og innsjøer), såfremt de ikke er indre grenser,
3. «intern flygning»: flygning utelukkende til eller fra medlemsstatenes territorier uten mellomlanding på et tredjeland territorium,
4. «regelmessig fergeforbindelse»: fergeforbindelse mellom de samme to eller flere havner på medlemsstatenes territorium, uten anløp i havner utenfor medlemsstatenes territorium og som innebærer transport av passasjerer og kjøretøyer etter en offentliggjort ruteplan,
5. «personer som omfattes av fellesskapsretten om fri bevegelse»:
 - a) unionsborgere etter traktatens artikkel 17 nr. 1 og tredjelandsstatsborgere som er

familiemedlemmer av en unionsborger som utøver sin rett til fri bevegelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til fritt å kunne bevege seg og bosette seg innenfor medlemsstatenes territorium og som omfattes av nevnte direktiv¹⁵,

- b) tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, uansett nasjonalitet, som i henhold til avtaler inngått mellom Fellesskapet og dets medlemsstater, på den ene siden, og tredjeland, på den annen side, omfattes av retten til fri bevegelse på lik linje med unionsborgere,
6. «tredjelandsborger»: enhver person som ikke er unionsborger i henhold til traktatens artikkel 17 nr.1, og som ikke omfattes av nr. 5 i denne artikkel,
7. «personer som er innmeldt med henblikk på ikke å tillate innreise»: tredjelandsstatsborgere som er innmeldt i i Schengen-informasjonsystemet («SIS») i samsvar med og for formålet fastsatt i artikkel 96 i Schengen-konvensjonen,
8. «grenseovergangssted»: ethvert grensepasseeringssted som er godkjent av vedkommende myndigheter for passering av de ytre grenser,
9. «grensekontroll»: den aktivitet som utføres på en grense, i samsvar med og for formålene i denne forordning, utelukkende som følge av en intensjon om å passere eller faktisk passering av grensen, uten andre hensyn, og som består av inn- og utreisekontroll og grenseovervåking,
10. «inn- og utreisekontroll»: kontroll utført på grenseovergangsstedene for å sikre at personer har lov til å reise inn eller ut av medlemsstatenes territorium, og at transportmidler og gjenstander de bringer med seg, kan føres inn eller ut.
11. «grenseovervåking»: overvåking av grensene på strekningene mellom de godkjente grenseovergangsstedene og overvåking av grenseovergangsstedene utenom normale åpningstider, med henblikk på å hindre at personer unndrar seg inn- og utreisekontroll,
12. «ekstrakontroll» («second line check»): en ytterligere kontroll som kan foretas på et sted spesielt beregnet på dette, i en viss avstand fra det stedet hvor den alminnelige inn- og utreisekontrollen finner sted (first line),
13. «grensevakt»: en offentlig tjenestemann som er utpekt i samsvar med nasjonal rett til å tjeneste-

¹⁵ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

gjøre på et grenseovergangssted eller langs grensen eller i umiddelbar nærhet av grensen, og som i samsvar med denne forordning og nasjonal rett utfører grensekontrolloppgaver,

14. «transportør»: enhver fysisk eller juridisk person som utfører yrkesmessig transport av personer,

15. «oppholdstillatelse»:

a) alle oppholdstillatelser som utstedes av medlemsstatene etter et felles format i henhold til rådsforordning (EF) nr. 1030/2002 av 13. juni 2002 som fastsetter et felles format for oppholdstillatelse for tredjelandstatsborgere¹⁶,

b) alle andre dokumenter som utstedes av en medlemsstat til tredjelandstatsborgere og som gir dem rett til å oppholde seg eller returadgang til sitt territorium, med unntak av midlertidige tillatelser som utstedes mens den første søknaden om oppholdstillatelse, i henhold til bokstav a), eller en asylsøknad behandles,

16. «cruiseskip»: et skip som følger en bestemt rute etter et på forhånd fastlagt program med turistaktiviteter i de forskjellige havnene, og som vanligvis verken tar om bord eller setter i land passasjerer under reisen,

17. «lystfartøy»: fartøy brukt til sportslig aktivitet eller turistformål,

18. «kystfiske»: fiske som drives med fartøyer som daglig eller innen 36 timer vender tilbake til en havn på en medlemsstats territorium uten å anløpe en havn i et tredjeland,

19. «trussel mot folkehelsen»: enhver sykdom som potensielt kan utvikle seg til en epidemi som definert i Det internasjonale helsereglementet i Verdens helseorganisasjon og andre infeksjonssykdommer eller smittsomme parasittsykdommer hvis de er gjenstand for beskyttende tiltak overfor medlemsstatenes statsborgere.

Artikkel 3

Anvendelsesområde

Denne forordning får anvendelse på alle personer som passerer medlemsstatenes indre eller ytre grenser, med forbehold for:

- a) de rettigheter som personer fra Fellesskapet har med hensyn til fri bevegelighet,
- b) de rettigheter flyktninger og personer som søker om internasjonal beskyttelse har, særlig med hensyn til prinsippet om «non-refoulement».

Avdeling II

Ytre grenser

Kapittel I

Passering av de ytre grenser og innreisevilkår

Artikkel 4

Passering av ytre grenser

1. Passering av de ytre grenser kan bare skje på grenseovergangssteder og til de fastsatte åpningstider. Åpningstidene skal tydelig angis på grenseovergangssteder som ikke er åpne hele døgnet.

Medlemsstatene skal meddele Kommisjonen listen over sine grenseovergangssteder i samsvar med artikkel 34.

2. Uten hensyn til nr. 1, kan det gjøres unntak fra kravet om at de ytre grensene bare kan passeres på grenseovergangssteder og innenfor de fastsatte åpningstidene:

- a) for lystfartøyer og kystfiskefartøyer,
- b) for sjømenn som går i land for å oppholde seg i havnen der skipet anløper eller i tilgrensende kommuner,
- c) for personer eller grupper av personer dersom det foreligger spesielle behov, forutsatt at de er i besittelse av de tillatelsene som er nødvendige etter nasjonal lovgivning og at det ikke er i strid med hensynet til medlemsstatenes offentlige orden og indre sikkerhet,
- d) for personer eller grupper av personer dersom en uforutsett nødsituasjon oppstår.

3. Medlemsstatene skal, uten at det berører unntakene i nr. 2 eller deres forpliktelser med hensyn til internasjonale beskyttelse, innføre sanksjoner i samsvar med sin nasjonale lovgivning for ulovlig passering av de ytre grenser utenom grenseovergangsstedene eller de fastsatte åpningstider. Slike sanksjoner skal være effektive, forholdsmessige og ha avskrekkende virkning.

Artikkel 5

Innreisevilkår for tredjelandstatsborgere

1. For opphold inntil tre måneder i løpet av en seks-måneders periode skal tredjelandstatsborgere oppfylle følgende innreisevilkår:

- a) de skal være i besittelse av et gyldig reisedokument eller dokumenter som tillater grensepassering,
- b) de skal være i besittelse av gyldig visum, dersom det kreves i henhold til rådsforordning (EF) nr. 539/2001 av 15. mars 2001

¹⁶ EFT L 157, 15.6.2002 s. 1.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

som gir en liste over tredjeland hvis statsborgere må være i besittelse av visum når de passerer de ytre grenser og hvis statsborgere er unntatt fra dette kravet¹⁷, bortsett fra hvis de har en gyldig oppholdstillatelse,

- c) de skal kunne legge fram bevis for det planlagte oppholdets formål og vilkår og ha tilstrekkelige midler til sitt livsopphold, både under oppholdet og til tilbakereise til sitt hjemland eller til transitt til et tredjeland der de er sikret rett til innreise, eller kunne erverve slike midler på lovlig måte,
 - d) de må ikke være innmeldt i SIS med henblikk på nekting av innreise,
 - e) de må ikke anses som en trussel for noen av medlemsstatenes offentlige orden, indre sikkerhet, folkehelse eller deres internasjonale forbindelser, særlig hvis det ikke foreligger noen melding i medlemsstatenes nasjonale dataregistre med henblikk på nekting av innreise på samme grunnlag.
2. Vedlegg I gir en ikke uttømmende liste over dokumentasjon som grensevakten kan kreve framlagt av en tredjelandstatsborger for å kontrollere at vilkårene i nr. 1 bokstav c) er oppfylt.
 3. Midlene til livsopphold skal vurderes i forhold til oppholdets varighet og formål ut fra gjennomsnittsprisene for billig kost og losji i vedkommende medlemsstat(er), multiplisert med det antall dager oppholdet varer.
Veiledende beløp fastsatt av medlemsstatene skal meddeles Kommisjonen i samsvar med artikkel 34.
Vurderingen av om midlene til livsopphold er tilstrekkelige, kan foretas på grunnlag av kontanter, reisesjekker, kredittkort i tredjelandstatsborgerens besittelse. Garantierklæringer, hvis nasjonal lovgivning har bestemmelser om slike erklæringer, og garantibrev fra vertskap definert i nasjonal lovgivning, når en tredjelandstatsborger oppholder seg hos en vert, kan også tjene som bevis på tilstrekkelig livsopphold.
 4. Som unntak fra nr. 1:
 - a) skal tredjelandstatsborgere som ikke oppfyller samtlige av vilkårene fastsatt i nr. 1, men som er i besittelse av en oppholdstillatelse eller et returvisum utstedt av en medlemsstat, eller om nødvendig begge dokumenter, gis tillatelse til innreise på de øvrige medlemsstaters territorium med henblikk

på transitt, slik at vedkommende kan nå fram til den medlemsstat som har utstedt oppholdstillatelsen eller returvisumet, med mindre vedkommendes navn er oppført på den nasjonale listen over meldinger i den medlemsstaten hvis ytre grenser vedkommende ønsker å passere, og meldingen omfatter en instruks om å nekte innreise eller transitt,

- b) kan tredjelandstatsborgere som oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 1, unntatt bokstav b) og som møter opp på grensen, få tillatelse til innreise på medlemsstatenes territorium dersom det utstedes et visum på grensen i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 415/2003 av 27. februar 2003 om utstedelse av visum på grensen, herunder utstedelse av visum til sjømenn i transitt¹⁸.

Det skal føres en liste over visa som utstedes på grensen.

Dersom det ikke er mulig å påføre et visum i dokumentet, skal det unntaksvis påføres et separat ark som settes inn i dokumentet. I så fall skal det benyttes et standardskjema for påføring av visum, fastsatt i rådsforordning (EF) nr. 333/2002 av 18. februar 2002 om et fellesformat for skjemaer for påføring av visum utstedt av medlemsstatene til personer med reisedokumenter som ikke anerkjennes av medlemsstaten som utferdiger skjemaet¹⁹.

- c) kan tredjelandstatsborgere som ikke oppfyller ett eller flere av vilkårene i nr. 1, få tillatelse av en medlemsstat til å reise inn på dets territorium av humanitære grunner, av nasjonale hensyn eller som følge av internasjonale forpliktelser. Hvis den berørte tredjelandstatsborgeren er gjenstand for en melding omhandlet i nr. 1 bokstav d), skal medlemsstaten som gir vedkommende tillatelse til innreise på sitt territorium, informere de øvrige medlemsstatene om dette.

Kapittel II

Kontroll på de ytre grenser og nekting av innreise

Artikkel 6

Utføring av inn- og utreisekontroll

1. Når grensevaktene utfører sine plikter, skal de fullt ut respektere menneskeverdet.

¹⁷ EFT L 81, 21.3.2001, s.1. Forordning sist endret ved forordning (EF) nr. 851/2005, EUT L 141, 4.6.2005, s.3.

¹⁸ EUT L 64, 7.3.2003, s.1.

¹⁹ EFT L 53, 23.2.2002, s. 4.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

Tiltak som treffes under utføring av pliktene, skal stå i rimelig forhold til målet med tiltakene.

2. Når grensevaktene utfører inn- og utreisekontroll, skal de ikke diskriminere personer på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller tro, funksjonshemming, alder eller seksuell legning.

Artikkel 7

Inn- og utreisekontroll av personer

1. Grensetrafikken over de ytre grenser kontrolleres av grensevakter. Inn- og utreisekontrollen skal gjennomføres i samsvar med dette kapittel.

Kontrollen kan også omfatte transportmidler og gjenstander som personer som passerer grensen medbringer. Dersom det foretas slike undersøkelser, får lovgivningen i vedkommende medlemsstat anvendelse.

2. Alle personer skal gjennomgå en minimumskontroll for å fastslå identitet på grunnlag av fremvisning av reisedokumenter. En slik minimumskontroll skal bestå av en enkel og rask kontroll, eventuelt ved hjelp av tekniske hjelpemidler og ved å søke i de relevante dataregistrene etter opplysninger som utelukkende gjelder stjålne eller på annen måte forsvunne og ugyldiggjorte dokumenter, av gyldigheten til dokumentet som tillater den rettmessig innehaver å passere grensen og av hvorvidt det foreligger tegn på at dokumentet er forfalsket eller ettergjort.

Minimumskontrollen nevnt i første ledd skal som hovedregel anvendes på personer som omfattes av fellesskapsretten om fri bevegelighet.

Når grensevaktene utfører minimumskontroll av personer som omfattes av fellesskapsretten om fri bevegelighet, kan de imidlertid i enkelte tilfeller foreta søk i nasjonale og europeiske dataregistre for å sikre at slike personer ikke utgjør en reell, umiddelbar og tilstrekkelig alvorlig fare for medlemsstatenes indre sikkerhet, offentlige orden, internasjonale forbindelser eller en trussel for folkehelsen.

For personer som omfattes av fellesskapsretten om fri bevegelighet skal resultatene av slike søk ikke få virkning for deres rett til innreise på territoriet til den aktuelle medlemsstaten som fastsatt i direktiv 2004/38/EF.

3. Tredjelandssstatsborgere skal underkastes grundig kontroll ved innreise og utreise.
 - a) grundig innreisekontroll omfatter kontroll av innreisevilkårene fastsatt i artikkel 5 nr. 1 og eventuelt av dokumenter som gir

rett til opphold eller yrkesvirksomhet. Dette innebærer en detaljert kontroll av følgende:

- i. kontroll for å påse at tredjelandssstatsborgeren er i besittelse av et gyldig dokument som gir adgang til å passere grensen og som ikke er utløpt, og eventuelt om nødvendig visum eller oppholdstillatelse medfølger,
 - ii. grundig undersøkelse av reisedokumentet for å fastslå om det finnes tegn på at dokumentet er forfalsket eller ettergjort,
 - iii. kontroll av innreise- og utreisestempler i vedkommende tredjelandssstatsborgers reisedokument ved å sammenholde innreise- og utreisedatoer for å påse at personen ikke allerede har overskredet maksimumstiden for tillatt opphold på medlemsstatenes territorium,
 - iv. kontroll av tredjelandssstatsborgerens avreise- og bestemmelsessted og formålet med det planlagte oppholdet, samt kontroll, om nødvendig, av tilhørende dokumentasjon,
 - v. kontroll for å sjekke om vedkommende tredjelandssstatsborger har tilstrekkelige midler til sitt livsopphold under det planlagte oppholdet, til sin tilbakereise til hjemlandet eller til transitt i et tredjeland der vedkommende er sikret rett til innreise, eller om vedkommende er i stand til å erverve slike midler på lovlig måte,
 - vi. kontroll for å sjekke om vedkommende tredjelandssstatsborger og de transportmiddel og gjenstander vedkommende medbringer kan være en trussel for medlemsstatenes offentlige orden, indre sikkerhet, folkehelse og internasjonale forbindelser. Slik kontroll skal omfatte direkte søk i SIS og i nasjonale dataregistre etter data og meldinger om personer og eventuelt gjenstander og hvilke tiltak som eventuelt skal iverksettes som følge av en melding.
- b) Grundig utreisekontroll skal omfatte:
 - i. kontroll for å sjekke om vedkommende tredjelandssstatsborger er i besittelse av et gyldig dokument for grensepasing,
 - ii. kontroll for å sjekke om reisedokumentet viser tegn på forfalskning eller ettergjøring,

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

- iii. i den grad det er mulig, kontroll for å sjekke at vedkommende tredjelandstatsborger ikke anses som en trussel for medlemsstatenes offentlige orden, indre sikkerhet eller internasjonale forbindelser.
- c) I tillegg til kontrollene omhandlet i bokstav b) kan grundig utreisekontroll likeledes omfatte:
 - i. kontroll for å sjekke at vedkommende er i besittelse av gyldig visum, hvis dette kreves i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001, unntatt hvis vedkommende har gyldig oppholdstillatelse,
 - ii. kontroll for å sjekke at vedkommende ikke har overskredet maksimal tillatt oppholdstid på medlemsstatenes territorium,
 - iii. søk etter meldinger om personer og gjenstander som er lagt inn i SIS og meldinger i nasjonale dataregistre.
4. Hvis det finnes fasiliteter og hvis vedkommende tredjelandstatsborger ber om det, skal slik grundig kontroll gjennomføres på et privat område.
5. Tredjelandstatsborgere som underkastes en grundig ekstrakontroll («second line check») skal informeres om formålet med og fremgangsmåten ved slik kontroll.

Slik informasjon skal foreligge på samtlige offisielle språk i Den europeiske union og på det eller de språkene som snakkes i det eller de landene som grenser opp til vedkommende medlemsstat, og det skal framgå at tredjelandstatsborgeren kan be om navnet og tjensteidentifikasjonsnummeret på grensevaktene som foretar den grundige ekstrakontrollen samt navnet på grenseovergangsstedet og grensepasseringsdatoen.
6. Kontroll av en person som omfattes av fellesskapsretten om fri bevegelse, skal foretas i samsvar med direktiv 2004/38/EF.
7. Nærmere regler om opplysninger som skal registreres, er fastsatt i vedlegg II.

Artikkel 8

Lempning i inn- og utreisekontrollen

1. Inn- og utreisekontrollen på de ytre grenser kan lempes på under særlige og uforutsette omstendigheter. Det anses å foreligge særlige og uforutsette omstendigheter når utfordringer hendelser medfører så stor trafikk at ventetiden på grenseovergangsstedet blir urimelig lang og alle ressurser med hensyn til personell, utstyr og organisering er satt inn.
2. Når det lempes på inn- og utreisekontrollen i samsvar med nr. 1, skal innreisekontrollen i prinsippet prioriteres framfor utreisekontrollen.

Avgjørelsen om lempning i kontrollen treffes av den overordnede grensevakt på grenseovergangsstedet.

Slik lempning i kontrollen skal være midlertidig, skal tilpasses de omstendigheter som gjør den berettiget og skal iverksettes gradvis.
3. Selv når det foretas lempning i kontrollen, skal grensevaktens stempel tredjelandstatsborgers reisedokumenter både ved inn- og utreise, i samsvar med artikkel 10.
4. Hver enkelt medlemsstat skal oversende en rapport om anvendelsen av denne artikkel til Europaparlamentet og Kommisjonen én gang i året.

Artikkel 9

Separate filer og skilting

1. Medlemsstatene skal anlegge separate filer, særlig på grenseovergangssteder i lufthavner, for å utføre inn- og utreisekontroll av personer, i samsvar med artikkel 7. Disse filene skal differensieres med skilt med opplysningene som angitt i vedlegg III.

Medlemsstatene kan anlegge separate filer på sine sjø- og landgrenseovergangssteder og på grensene mellom medlemsstater som ikke anvender artikkel 20 på sine felles grenser. Skilter med opplysningene angitt i vedlegg III skal benyttes dersom medlemsstatene anlegger separate filer på disse grensene.

Medlemsstatene skal sikre at slike filer er tydelig skiltet, også når reglene for bruken av de forskjellige filene suspenderes i henhold til nr. 4, for å sikre en optimal flyt i persontrafikken over grensen.
2.
 - a) Personer som omfattes av fellesskapsretten om fri bevegelse, har rett til å benytte filene angitt med skiltene i vedlegg III del A. De kan også benytte filene angitt med skiltene i vedlegg III del B.
 - b) Alle andre personer skal benytte filene angitt med skiltet i vedlegg III del B.

Opplysningene på skiltene omhandlet i bokstav a) og b) kan gis på det eller de språk som hver medlemsstat finner hensiktsmessig.
3. Ved sjø- og landgrenseovergangssteder, kan medlemsstatene skille biltrafikken i forskjellige filer for henholdsvis lette og tunge kjøretøyer og busser ved å benytte skiltene vist i vedlegg III del C.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

Medlemsstatene kan variere opplysningene på disse skiltene når det er hensiktsmessig, avhengig av de lokale forhold.

4. Dersom det oppstår en midlertidig ubalanse i trafikkflyten på et bestemt grenseovergangssted, kan de kompetente myndigheter suspendere reglene om bruken av de ulike filene så lenge det er nødvendig for å gjenopprette balansen.
5. De eksisterende skiltene skal tilpasses kravene i nr. 1, 2 og 3 innen 31. mai 2009. Dersom medlemsstatene skifter ut eksisterende skilt eller setter opp nye før denne dato, skal de etterkomme det som er angitt i de nevnte numre.

Artikkel 10

Stempling av tredjelandssstatsborgeres reisedokumenter

1. Tredjelandssstatsborgeres reisedokumenter skal systematisk stemples ved inn- og utreise. Det skal særlig påføres et inn- eller utreisestempel på:
 - a) dokumenter forsynt med et gyldig visum som gir tredjelandssstatsborgere adgang til å passere grensen,
 - b) dokumenter som gir tredjelandssstatsborgere som på grensen har fått utstedt visum av en medlemsstat, adgang til å passere grensen,
 - c) dokumenter som gir tredjelandssstatsborgere som ikke er underlagt visumplikt, adgang til å passere grensen.
2. Reisedokumenter tilhørende tredjelandssstatsborgere som er familiemedlemmer av en unionsborger som omfattes av direktiv 2004/38/EF, men som ikke framviser oppholdsbevis fastsatt i artikkel 10 i nevnte direktiv, skal stemples ved inn- og utreise.

Reisedokumenter tilhørende tredjelandssstatsborgere som er familiemedlemmer av en tredjelandssstatsborger som omfattes av fellesskapsretten om fri bevegelse, men som ikke framviser oppholdsbevis fastsatt i artikkel 10 i direktiv 2004/38/EF, skal stemples ved inn- og utreise.
3. Inn- og utreisestempel skal ikke påføres:
 - a) reisedokumenter tilhørende statsoverhoder og høytstående embedsmenn hvis ankomst er meddelt offisielt på forhånd gjennom diplomatiske kanaler,
 - b) flygersertifikater eller sertifikater for besetningsmedlemmer på luftfartøyer,
 - c) reisedokumenter for sjøfolk som bare oppholder seg på en medlemsstats territorium

under fartøyets opphold i anløpshavnens område,

- d) reisedokumenter tilhørende besetningsmedlemmer og passasjerer på cruiseskip som ikke skal underkastes inn- og utreisekontroll i henhold til nr. 3.2.3 i vedlegg VI,
- e) dokumenter som gir statsborgere fra Andorra, Monaco og San Marino adgang til å passere grensen.

På anmodning fra en tredjelandssstatsborger kan det unntaksvis unnlates å påføre inn- eller utreisestempel dersom stempelet kan medføre betydelige vanskeligheter for utledningen. I et slikt tilfelle skal innreisen eller utreisen attesteres på et separat ark med angivelse av navn og passnummer. Dette arket utleveres til tredjelandssstatsborgeren.

4. De praktiske retningslinjer for stempeling er angitt i vedlegg IV.
5. I den grad det er mulig skal tredjelandssstatsborgere informeres om grensevaktens plikt til å stemple deres reisedokumenter ved innreise og utreise, selv når det er lempet på inn- og utreisekontrollen i samsvar med artikkel 8.
6. Kommisjonen skal innen utgangen av 2008 avgi rapport til Europaparlamentet og Rådet om hvordan bestemmelsene om stempeling av reisedokumenter fungerer.

Artikkel 11

Antakelse om hvorvidt vilkårene for oppholdstid er oppfylt

1. Dersom en tredjelandssstatsborgers reisedokumenter ikke er forsynt med et innreisestempel, kan de kompetente nasjonale myndigheter anta at innehaver ikke eller ikke lenger oppfyller gjeldende vilkår for oppholdstid i den berørte medlemsstat.
2. Antakelsen i nr. 1 kan tilbakevises dersom tredjelandssstatsborgeren kan framlegge et hvilket som helst troverdig bevis på at han/hun har overholdt vilkårene for et kort opphold, f.eks. billett eller bevis på at vedkommende har oppholdt seg utenfor medlemsstatenes territorium.

I et slikt tilfelle:

 - a) skal de kompetente myndigheter, når tredjelandssstatsborgeren er funnet på territoriet til en medlemsstat som anvender fullt ut Schengen-regelverket, angi i hans eller hennes reisedokument, i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis, når og hvor vedkommende har passert den ytre grense i en av medlemsstatene som anvender Schengen-regelverket fullt ut,

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

- b) skal de kompetente myndigheter, når tredjelandssstatsborgeren er funnet på territoriet til en medlemsstat og beslutningen omhandlet i artikkel 3 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2003 ennå ikke er truffet med hensyn til denne medlemstaten, angi i hans eller hennes reisedokument, i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis, når og hvor vedkommende har passert den ytre grense i en slik medlemsstat;

I tillegg til opplysningene nevnt i bokstav a) og b) kan et skjema som vist i vedlegg VIII utleveres til tredjelandssstatsborgeren,

Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen og Rådets generalsekretariat om sin nasjonale praksis med hensyn til angivelse av opplysninger omhandlet i denne artikkel.

3. Dersom antakelsen nevnt i nr. 1 ikke blir tilbakevist, kan de kompetente myndigheter utvise tredjelandssstatsborgeren fra den berørte medlemsstatenes territorium.

Artikkel 12

Grenseovervåking

1. Hovedformålet med grenseovervåkingen er å hindre ulovlig grensepassering, bekjempe grenseoverskridende kriminalitet og iverksette tiltak overfor personer som har passert grensen på ulovlig måte.
2. Grensevaktene skal benytte stasjonære eller mobile enheter for å utføre grenseovervåkingen. Overvåkingen skal gjennomføres på en slik måte at det hindrer eller motvirker at personer unndrar seg inn- og utreisekontroll på grenseovergangsstedene.
3. Overvåkingen mellom grenseovergangsstedene skal utføres av grensevakter; deres antall og metoder skal avpasses etter foreliggende eller forutsett risiko og trusler. Det skal foretas hyppige og uventede endringer i overvåkingstidene, slik at ulovlig grensepassering alltid innebærer en risiko for å bli avslørt.
4. Overvåkingen skal utføres av stasjonære eller mobile enheter som patruljerer eller posteres i områder som er kjent for eller antas å være utsatte, og formålet med overvåkingen skal være å anholde personer som passerer grensen ulovlig. Overvåkingen kan også skje med tekniske hjelpemidler, herunder elektroniske hjelpemidler.
5. Ytterligere regler for overvåking kan vedtas i samsvar med prosedyren omhandlet i artikkel 33 nr. 2.

Artikkel 13

Nekting av innreise

1. En tredjelandssstatsborger som ikke oppfyller alle innreisevilkårene i artikkel 5 nr. 1, og som ikke tilhører noen av de grupper av personer nevnt i artikkel 5 nr. 4, skal nektes innreise på medlemsstatenes territorier. Dette berører ikke anvendelsen av særlige bestemmelser om rett til asyl og internasjonal beskyttelse eller utstedelse av langtidsvisum.

2. Innreise kan bare nektes etter en grunnlagt vedtak der de nøyaktige grunnene angis. Vedtaket treffes av en myndighet som er bemyndiget til det etter nasjonal rett. Det får umiddelbar virkning.

Det grunnlagte vedtaket og de nøyaktige grunnene til nektingen skal oppgis på et standardskjema, jf. vedlegg V, del B, som fylles ut av myndigheten som etter nasjonal rett er bemyndiget til å nekte innreise. Det utfylte standardskjemaet skal overleveres til vedkommende tredjelandssstatsborger, som skal kvittere for å ha mottatt vedtaket om nekting av innreise i form av slikt skjema.

3. Personer som nektes innreise skal ha rett til å klage på vedtaket. Klager skal behandles i samsvar med nasjonal lovgivning. Tredjelandssstatsborgeren skal også få skriftlig informasjon om kontaktpunkter som kan opplyse om representanter med kompetanse til å handle i henhold til nasjonal lovgivning på tredjelandssstatsborgers vegne.

Innlevering av slik klage skal ikke ha oppsettende virkning på et vedtak om å nekte innreise.

Uten å innskrenke muligheten til eventuell senere erstatning etter nasjonal rett, skal vedkommende tredjelandssstatsborger ha rett til å få korrigert det annullerte innreisestempelet og eventuelt andre overstrykninger eller tilføyelser som er gjort av medlemsstaten som nektet innreise, dersom klagebehandlingen konkluderes med at vedtaket om å nekte innreise ikke var tilstrekkelig underbygd.

4. Grensevaktene skal påse at en tredjelandssstatsborger som er nektet innreise, ikke reiser inn på vedkommende medlemsstats territorium.
5. Medlemsstatene skal samle inn statistikk om antall personer som er nektet innreise, grunnene for nektet innreise, nasjonaliteten på de personer som er nektet innreise og på hvilken type grense (land, luft eller sjø) de ble nektet innreise. Medlemsstatene skal oversende disse statistikkene én gang i året til Kommisjonen. Kommisjonen skal annet

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

hvert år offentliggjøre en samlet oversikt over statistikkene som er innsendt av medlemsstatene.

6. Nærmere regler for nekting av innreise er gitt i vedlegg V, del A.

Kapittel III

Personell og midler til grensekontroll og samarbeid mellom medlemsstatene

Artikkel 14

Personell og ressurser til grensekontroll

Medlemsstatene skal sette inn egnet personell og tilstrekkelige ressurser for å gjennomføre grensekontrollen på de ytre grenser, i samsvar med artikkel 6 til 13, slik at et effektivt, høyt og ensartet kontrollnivå sikres på deres ytre grenser.

Artikkel 15

Gjennomføring av kontroller

1. Grensekontrollen omhandlet i artikkel 6 til 13 skal gjennomføres av grensevaktene i samsvar med bestemmelsene i denne forordning og nasjonal rett.

Ved utføring av slik grensekontroll skal grensevaktens myndighet til å innlede strafferettslig forfølgning som er tildelt dem etter nasjonal rett og som ikke omfattes av denne forordning, forbli uendret.

Medlemsstatene skal sikre at grensevaktene er spesialiserte og profesjonelle med tilstrekkelig utdanning. Medlemsstatene skal oppmuntre grensevakter til å lære seg språk, særlig de språkene som er nødvendige for å utføre deres oppgaver.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen listen over de nasjonale tjenestene som, etter deres nasjonale rett, har ansvaret for grensekontrollen i samsvar med artikkel 34.
3. For å sikre en effektiv grensekontroll, skal hver enkelt medlemsstat sørge for et tett og kontinuerlig samarbeid mellom sine nasjonale tjenester med ansvar for grensekontrollen.

Artikkel 16

Samarbeid mellom medlemsstatene

1. Medlemsstatene skal bistå hverandre og sørge for et tett og kontinuerlig samarbeid med henblikk på en effektiv gjennomføring av grensekontrollen, i samsvar med artikkel 6 til 15. De skal utveksle alle relevante opplysninger.
2. Medlemsstatenes operative samarbeid om forvaltningen av de ytre grenser skal sam-

ordnes av Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grenser til medlemsstatene (heretter kalt «byrået»), opprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004.

3. Uten at det berører byråets myndighet, kan medlemsstatene fortsette det operative samarbeidet på de ytre grenser med andre medlemsstater og/eller tredjeland, herunder utveksle sambandsmenn, dersom slikt samarbeid utfyller byråets virke.

Medlemsstatene skal avstå fra enhver aktivitet som vil kunne skade byråets drift eller oppfyllelsen av dets mål.

Medlemsstatene skal avgi rapport til byrået om det operative samarbeidet omhandlet i første ledd.

4. Medlemsstatene skal sørge for opplæring om grensekontrollreglene og om grunnleggende rettigheter. I denne forbindelse skal det tas hensyn til fellesstandardene for opplæring som utarbeides og videreutvikles av byrået.

Artikkel 17

Felles kontroll

1. Medlemsstatene som ikke anvender artikkel 20 på sine felles grenser, kan inntil den dato nevnte artikkel får anvendelse, utføre felles kontroll av disse felles grensene, slik at en person bare stanses én gang for gjennomføring av inn- og utreisekontroll, uten at dette berører medlemsstatenes individuelle ansvar i henhold til artikkel 6 til 13.

Medlemsstatene kan for dette formål inngå bilaterale avtaler seg imellom.

2. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om alle avtaler som inngås i samsvar med nr. 1.

Kapittel IV

Særlige regler for inn- og utreisekontroll

Artikkel 18

Særlige regler for de ulike typer grenser og de ulike transportmidler som benyttes ved passering av de ytre grenser

De særlige reglene fastsatt i vedlegg VI får anvendelse på kontrollen ved de forskjellige typer grenser og av de forskjellige transportmidler som benyttes ved passering på grenseovergangsteder.

Disse særlige reglene kan inneholde unntak fra artikkel 5 og 7 til 13.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

Artikkel 19

Særlige regler for inn- og utreisekontroll av bestemte grupper av personer

1. De særlige regler fastsatt i vedlegg VII får anvendelse på kontrollen av følgende grupper av personer:

- a) Statsoverhoder og medlemmer av deres delegasjon(er),
- b) flypiloter og andre besetningsmedlemmer,
- c) sjømenn,
- d) innehavere av diplomatpass, offisielle pass eller tjenestepass samt medlemmer av internasjonale organisasjoner,
- e) grensearbeidere,
- f) mindreårige.

Disse spesifikke reglene kan inneholde unntak fra artikkel 5 og 7 til 13.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen modeller av kort om utstedes av deres utenriksdepartementer til akkrediterte medlemmer av de diplomatiske og konsulære stasjoner og deres familiemedlemmer i samsvar med artikkel 34.

Avdeling III

Indre grenser

Kapittel I

Avskaffelse av grensekontroll på de indre grenser

Artikkel 20

Passering av de indre grenser

De indre grenser kan passeres hvor som helst, uten at det gjennomføres personkontroll, uavhengig av personenes nasjonalitet.

Artikkel 21

Kontroller innenfor medlemsstatenes territorium

Avskaffelsen av grensekontroll på de indre grenser skal ikke berøre:

- a) medlemsstatenes kompetente myndigheters utøvelse av politimyndighet i henhold til nasjonal lovgivning, i den utstrekning utøvelsen av slik myndighet ikke har tilsvarende virkning som inn- og utreisekontroll; dette skal også gjelde i grenseområdene. Første punktum innebærer at utøvelse av politimyndighet spesielt ikke kan anses å tilsvare utøvelse av inn- og utreisekontroll når politiltakene:
 - i. ikke har som formål å utføre grensekontroll,

- ii. bygger på generelle politiopplysninger og – erfaringer med hensyn til eventuelle trusler for offentlig sikkerhet og særlig tar sikte på å bekjempe grenseoverskridende kriminalitet,
- iii. er utformet og utført på en måte som klart skiller seg fra systematisk inn- og utreisekontroll av personer på de ytre grenser,
- iv. utføres som stikkkontroll,
- b) sikkerhetskontroll av personer i havner eller lufthavner som foretas av de kompetente myndigheter i henhold til den enkelte medlemsstats lovgivning, av de ansvarlige i havner eller lufthavner eller av transportvirksomheter, forutsatt at denne kontrollen også foretas av personer som reiser innenfor en medlemsstat,
- c) en medlemsstats mulighet til å innføre lovbestemmelse om plikt til å være i besittelse av eller bære papirer og dokumenter,
- d) tredjelandssstatsborgeres plikt til å melde sin ankomst på en medlemsstats territorium i samsvar med bestemmelsene i artikkel 22 i Schengen-konvensjonen.

Artikkel 22

Fjerning av hindringer for veitrafikken ved overgangssteder på de indre grenser

Medlemsstatene skal fjerne alle hindringer for en smidig avvikling av veitrafikken ved overgangssteder på de indre grenser, særlig hastighetsbegrensninger som ikke utelukkende er fastsatt av hensyn til trafikksikkerheten.

Medlemsstatene skal samtidig være forberedt på å sørge for kontrollfasiliteter i tilfelle grensekontroller gjeninnføres på de indre grenser.

Kapittel II

Midlertidig gjeninnføring av grensekontroll på de indre grenser

Artikkel 23

Midlertidige gjeninnføring av grensekontroll på de indre grenser

1. Dersom det foreligger en alvorlig trussel mot offentlig orden eller indre sikkerhet, kan en medlemsstat unntaksvis gjeninnføre grensekontroll på sine indre grenser for et begrenset tidsrom på inntil 30 dager eller for det tidsrom den alvorlige trusselen forventes å vare dersom den varer lenger enn 30 dager, i samsvar med prosedyren i artikkel 24, eller i hastetilfeller etter prosedyren i artikkel 25. Den midlertidige gjeninnføringen av grense-

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenserregler).

kontrollen på de indre grenser skal ikke være mer omfattende eller vare lenger enn det som er strengt nødvendig for å møte den alvorlige trusselen.

2. Dersom den alvorlige trusselen mot offentlig orden eller indre sikkerhet varer lenger enn nevnt i nr. 1, kan medlemsstaten forlenge grensekontrollen av de samme grunner som nevnt i nr. 1 og, idet det tas hensyn til nye elementer, for fornybare tidsrom på inntil 30 dager, i samsvar med prosedyren i artikkel 26.

Artikkel 24

Prosedyre i forutsigbare tilfeller

1. Dersom en medlemsstat planlegger å gjeninnføre grensekontroll på de indre grenser i henhold til artikkel 23 nr.1, skal den snarest mulig underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen om dette og gi dem følgende opplysninger så snart de er tilgjengelige:
 - a) grunnene til den foreslåtte gjeninnføringen med angivelse av hendelsene som utgjør en alvorlig trussel for offentlig orden eller indre sikkerhet,
 - b) omfanget av den foreslåtte gjeninnføringen og hvor grensekontroll skal gjeninnføres,
 - c) navnet på de godkjente overgangsstedene,
 - d) datoen for og varigheten av den foreslåtte gjeninnføringen,
 - e) eventuelt de tiltak som skal treffes de øvrige medlemsstatene.
2. Med forbehold for artikkel 64 nr. 1 i traktaten kan Kommisjonen når vedkommende medlemsstat har gitt slik underretning, avgi en uttalelse med henblikk på konsultasjonene omhandlet i nr. 3.
3. Opplysningene nevnt i nr. 1 samt uttalelsen som Kommisjonen kan avgi i samsvar med nr. 2, skal være gjenstand for konsultasjoner mellom medlemsstaten som planlegger å gjeninnføre grensekontrollen, de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen, med henblikk på å organisere, dersom det er hensiktsmessig, et gjensidig samarbeid mellom medlemsstatene og undersøke om tiltakene står i rimelig forhold til hendelsene som ligger til grunn for gjeninnføringen av grensekontrollen og trusslene mot den offentlige orden eller indre sikkerhet.
4. Konsultasjonen nevnt i nr. 3 skal finne sted minst 15 dager før den planlagte datoen for gjeninnføring av grensekontrollen.

Artikkel 25

Prosedyre i tilfeller som krever øyeblikkelig handling

1. Hvis hensynet til den offentlige orden og indre sikkerhet i en medlemsstat krever at det iverksettes øyeblikkelig tiltak, kan vedkommende medlemsstat unntaksvis gjeninnføre grensekontrollen på de indre grenser straks.
2. Medlemsstaten som gjeninnfører grensekontrollen på sine indre grenser skal straks underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen om dette og skal gi dem opplysningene nevnt i artikkel 24 nr. 1 og angi grunnene som berettiger bruk av denne prosedyren.

Artikkel 26

Prosedyre for forlengelse av grensekontrollen på de indre grenser

1. Medlemsstatene kan bare forlenge grensekontrollen på de indre grenser i henhold til bestemmelsene i artikkel 23 nr. 2 etter å ha underrettet de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen.
2. En medlemsstat som har planer om å forlenge grensekontrollen, skal gi de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen alle relevante opplysninger om grunnene til forlengelsen av kontrollen på de indre grenser. Bestemmelsene i artikkel 24 nr. 2 får anvendelse.

Artikkel 27

Underretning til Europaparlamentet

Den berørte medlemsstat eller Rådet når det er hensiktsmessig skal snarest mulig underrette Europaparlamentet om tiltakene som er truffet i henhold til artikkel 24, 25 og 26. Etter den tredje forlengelse på rad i henhold til artikkel 26, skal vedkommende medlemsstat, hvis den blir bedt om det, avgi rapport til Europaparlamentet om behovet for grensekontroll på de indre grenser.

Artikkel 28

Bestemmelser som får anvendelse ved gjeninnføring av grensekontroll på de indre grenser

Dersom det gjeninnføres grensekontroll på de indre grenser, skal de relevante bestemmelser i avdeling II få tilsvarende anvendelse.

Artikkel 29

Rapport om gjeninnføring av grensekontroll på de indre grenser

En medlemsstat som har gjeninnført grensekontroll på de indre grenser i henhold til artikkel 23, skal bekrefte datoen for opphevelse av denne kon-

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

trollen og samtidig eller snarest mulig framlegge en rapport til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om gjeninnføringen av grensekontrollen på de indre grenser der det særlig skal legges vekt på gjennomføringen av inn- og utreisekontrollene og om gjeninnføringen av grensekontrollen har vært effektiv.

Artikkel 30

Underretning til allmennheten

Beslutningen om å gjeninnføre grensekontrollen på de indre grenser skal treffes på en åpen måte, og allmennheten skal informeres fullt ut om dette, med mindre det finnes overordnede sikkerhetsmessige grunner for ikke å gjøre det.

Artikkel 31

Fortrolighet

Etter anmodning fra den berørte medlemsstat skal de øvrige medlemsstatene, Europaparlamentet og Kommisjonen respektere at opplysninger gitt i forbindelse med gjeninnføringen og forlengelsen av grensekontrollen og rapporten utarbeidet i henhold til artikkel 29 er av fortrolig karakter.

Avdeling IV

Sluttbestemmelser

Artikkel 32

Endringer i vedleggene

Vedlegg III, IV og VIII skal endres i samsvar med prosedyren omhandlet i artikkel 33 nr. 2.

Artikkel 33

Komité

1. Kommisjonen skal la seg bistå av en komité, heretter kalt «komiteen».
2. Når det henvises til dette nummer, skal artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendes, idet det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8 og forutsatt at gjennomføringen av tiltakene vedtatt i samsvar med denne prosedyre ikke endrer de grunnleggende bestemmelser i denne forordning.
Tidsrommet i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal fastsettes til tre måneder.
3. Komiteen vedtar selv sin forretningsorden.
4. Uten at det berører gjennomføringen av tiltak som allerede er vedtatt, skal anvendelsen av bestemmelsene i denne forordning om vedtakelse av tekniske regler og beslutninger i samsvar med prosedyren nevnt i nr. 2 suspenderes

i fire år etter at denne forordning er trådt i kraft. Etter forslag fra Kommisjonen, kan Europaparlamentet og Rådet fornye disse bestemmelsene i samsvar med prosedyren i artikkel 251 i traktaten og skal med henblikk på dette ta dem opp til revisjon innen fireårsperioden utløper.

Artikkel 34

Meddelelser

1. Medlemsstatene skal meddele Kommisjonen,
 - a) listen over oppholdstillatelser,
 - b) listen over sine grenseovergangssteder,
 - c) de veiledende beløp som kreves for å passere deres ytre grenser og som fastsettes hvert år av de nasjonale myndigheter,
 - d) listen over de nasjonale tjenester med ansvar for grensekontroll,
 - e) kopi av typer kort som utstedes av utenriksdepartementene.
2. Kommisjonen skal gjøre opplysningene meddelt i samsvar med nr. 1 tilgjengelig for medlemsstatene og allmennheten ved offentliggjøring i Den europeiske unions tidende, serie C og på enhver annen hensiktsmessig måte.

Artikkel 35

Lokal grensetrafikk

Denne forordning skal ikke berøre Fellesskapets regler om lokal grensetrafikk og eksisterende bilaterale avtaler om lokal grensetrafikk.

Artikkel 36

Ceuta og Melilla

Bestemmelsene i denne forordning skal ikke berøre særordninger som gjelder for byene Ceuta og Melilla, som fastsatt i Kongeriket Spanias erklæring om byene Ceuta og Melilla i sluttakten til avtalen om Kongeriket Spanias tiltredelse til Konvensjonen om gjennomføring av Schengenavtalen av 14. juni 1985.²⁰

Artikkel 37

Meddelelse av opplysninger fra medlemsstatene

Innen 26. oktober 2006 skal medlemsstatene meddele Kommisjonen sine nasjonale bestemmelser med hensyn til artikkel 21 bokstav c) og d), sanksjonene nevnt i artikkel 4 nr. 3 og bilaterale avtaler inngått i samsvar med artikkel 17 nr. 1. Senere endringer i disse bestemmelsene skal meddeles innen en frist på fem arbeidsdager.

²⁰ EFT L 239, 22.9.2000, s. 73.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

De opplysningene medlemsstatene har meddelt skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*, serie C.

Artikkel 38

Rapport om anvendelsen av avdeling III

Kommisjonen skal forelegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet senest 13. oktober 2009 om anvendelsen av avdeling III.

Kommisjonen skal være særlig oppmerksom på problemer som måtte oppstå som følge av gjennomføringen av grensekontroll på de indre grenser. Den skal eventuelt framlegge forslag med henblikk på å løse slike problemer.

Artikkel 39

Opphevelse

1. Artikkel 2 til 8 i Konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 oppheves med virkning fra 13. oktober 2006.
2. Med virkning fra datoen nevnt i nr. 1 oppheves:
 - a) Felleshåndboken med vedlegg,
 - b) Schengen-eksekutivkomités beslutninger av 26. april 1994 (SCH/Com-ex (94) 1, rev 2), 22. desember 1994 (SCH/Com-ex (94) 17, rev. 4) og 20. desember 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2),
 - c) Vedlegg 7 til Den konsulære fellesinstruksen,
 - d) Rådsforordning (EF) nr. 790/2001 av 24. april 2001 om gjennomføringsmyndighet som tillegges Rådet med hensyn til enkelte nærmere bestemmelser og praktiske rutiner for gjennomføring av inn- og utreisekontroll og overvåking²¹,
 - e) Rådsbeslutning 2004/581/EF av 29. april 2004 om fastsettelse av minstekrav i forbin-

delse med skilting på overgangssteder på de ytre grenser²²,

- f) Rådsbeslutning 2004/574/EF av 29. april 2004 om endring av Felleshåndboken²³,
 - g) Rådsforordning (EF) nr. 2133/2004 av 13. desember 2004 om medlemsstatenes kompetente myndigheters forpliktelse til systematisk å stemple tredjelandssstatsborgeres reisedokumenter når de passerer medlemsstatenes ytre grenser og om endring av bestemmelsene i Konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og Felleshåndboken med henblikk på dette²⁴.
3. Henvisninger til de utgående artikler og opphevede akter skal gjelde som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 40

Ikraftttredelse

Denne forordning skal tre i kraft 13. oktober 2006. Artikkel 34 skal imidlertid tre i kraft dagen etter kunngjøringen i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i medlemsstatene i samsvar med traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Utferdiget i Strasbourg, 15. mars 2006

For Europaparlamentet

J. BORRELL FONTELLES
President

For Rådet

H. WINKLER
Formann

²¹ EFT L 116, 26.4.2001, s. 5. Forordning endret ved beslutning 2004/927/EF (EUT 396, 31.12.2004, s. 45).

²² EUT L 261, 6.8.2004, s. 119.

²³ EUT L 261, 6.8.2004, s. 36.

²⁴ EUT L 369, 16.12.2004, s. 5.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

Vedlegg 2

Dokumentasjon for å kontrollere at innreisevilkårene er oppfylt

Forordningens vedlegg 1

Dokumentasjonen omhandlet i artikkel 5 nr. 2 kan omfatte:

- a) for forretningsreiser:
 - i. invitasjon fra en bedrift eller en myndighet til å delta på møter, konferanser eller tilstelninger knyttet til handel, industri eller av arbeidsrelatert art,
 - ii. andre dokumenter som viser at det er tale om forretningsforbindelser eller arbeidsrelaterte kontakter,
 - iii. eventuelt inngangsbilletter til messer og kongresser,
 - b) for reiser i forbindelse med studier eller annen form for utdanning:
 - i. bevis på opptak ved en lærested for å delta i teoretisk eller praktisk grunnutdanning eller videreutdanning,
 - ii. studiekort eller bevis på kursdeltakelse,
 - c) for turistreiser eller privatreiser:
 - i. dokumentasjon på innkvartering:
 - invitasjon fra eventuelt vertskap,
 - dokumentasjon fra innkvarteringssted eller eventuelt annet egnet dokument som angir påtenkt innkvartering,
 - ii. dokumentasjon om reiserute: bekreftet reservasjon av en organisert reise eller annet egnet dokument som viser reiseplanene,
 - iii. dokumentasjon for hjemreise: returbillett eller tur/retur-billett.
 - d) for reiser til en politisk, vitenskapelig, kulturell, sportslig eller religiøs tilstelning eller annen begrunnelse:
 - invitasjoner, inngangsbilletter, påmeldinger eller programmer som så vidt mulig angir navnet på vertskapsorganisasjon og oppholdets varighet eller annet egnet dokument som viser formålet med besøket.
-

Vedlegg 3

Registrering av opplysninger

Forordningens vedlegg 2

Alle grenseovergangssteder skal registrere manuelt eller elektronisk alle tjenesteopplysninger og andre spesielt viktige opplysninger. Særlig følgende opplysninger skal registreres:

- a) navnet på grensevakten som har det lokale ansvaret for inn- og utreisekontrollen og de andre tjenestemennene i hvert team,
 - b) lempning i personkontrollen i samsvar med artikkel 8,
 - c) utstedelse på grensen av dokumenter som erstatter pass og visum,
 - d) anholdelser av personer og klager (strafferettslige og administrative overtredelser),
 - e) personer som er nektet innreise i samsvar med artikkel 13 (grunner for nekting og nasjonaliteter),
 - f) sikkerhetskodene på innreise- og utreisestempler, identiteten til grensevakter som er tildelt et bestemt stempel til et bestemt tidspunkt eller vakt, samt opplysninger om stempler som er kommet bort eller stjålet,
 - g) klager fra personer som underkastes inn- og utreisekontroll,
 - h) andre politiltak eller rettslige tiltak av særlig betydning,
 - i) særlige hendelser.
-

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

Vedlegg 4

Modeller for skilting av forskjellige filer på grenseovergangsstedene

Forordningens vedlegg 3

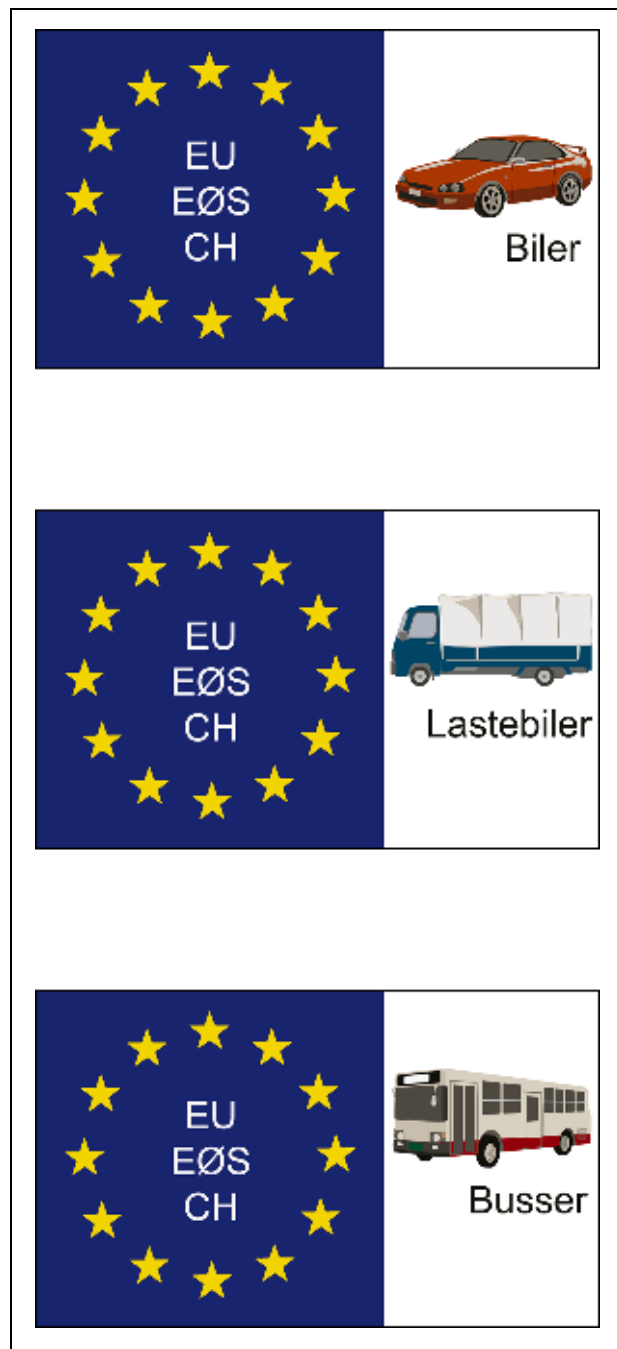

Figur 4.1 Del A¹

¹ Logo kreves ikke for Norge og Island

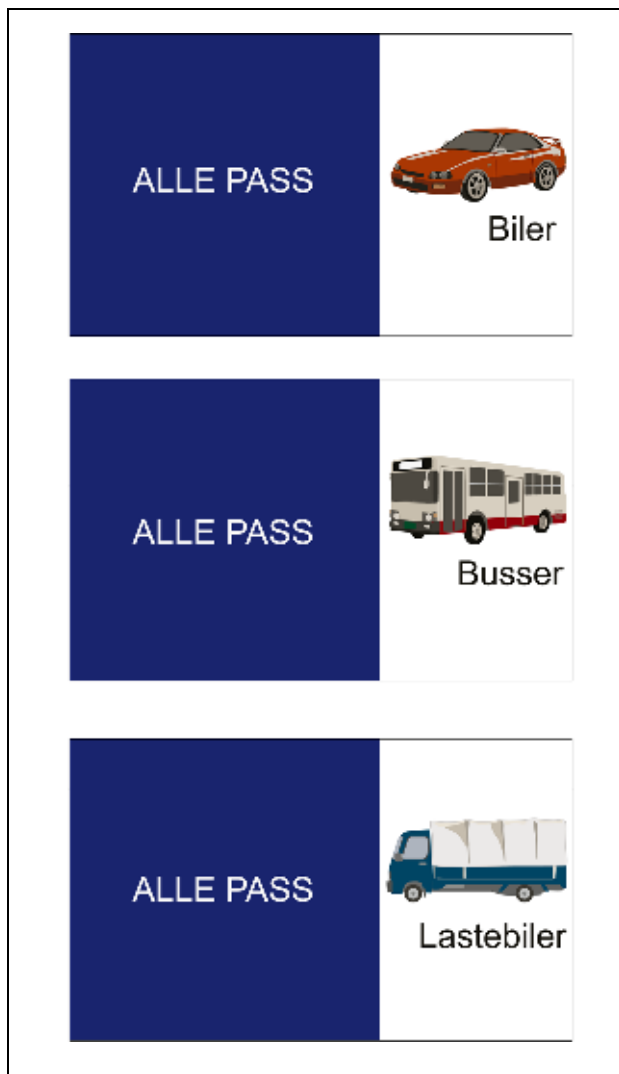

Figur 4.2 Del B

Figur 4.3 Del C

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler)).

Figur 4.4 Del D

Vedlegg 5

Påføring av stempel

Forordningens vedlegg 4

1. Tredjelandssstatsborgeres reisedokumenter skal stemples systematisk ved inn- og utreise i samsvar med artikkel 10. Spesifikasjonene for disse stemplene er fastsatt i Schengen-eksekutivkomités beslutning SCH/COM-EX (94) 16 rev og SCH/Gem-Handb (93) 15 (FORTROLIG).
 2. Stemplenes sikkerhetskoder skal endres regelmessig og minst én gang i måneden.
 3. Når tredjelandssstatsborgere som er visumplichtige reiser inn eller ut, påføres stempelet om mulig slik at det dekker visumets kant, uten at opplysningene på visumet blir uleselige eller at de synlige sikkerhetskennetegn på visummerket skades. Dersom det må påføres flere stempler (f.eks. ved visum for flere innreiser), skal disse påføres på motstående side av visumet.

Hvis denne siden ikke kan benyttes, skal stempelet settes på neste side. Det maskinlesbare feltet skal ikke stemples.
 4. Medlemsstatene skal utpeke de nasjonale kontaktpunktene som har ansvaret for utveksling av opplysninger om sikkerhetskoder på innreise- og utreisestempler som benyttes på grenseovergangssteder og skal informere de øvrige medlemsstatene, Rådets generalsekretariat og Kommisjonen om dette. Disse kontaktpunktene skal umiddelbart få tilgang til opplysninger om felles innreise- og utreisestempler som benyttes på den berørte medlemsstats ytre grense, og særlig opplysninger om:
 - a) hvilket stempel som er tildelt et bestemt grenseovergangssted,
 - b) identiteten på den grensevakten som på et gitt tidspunkt er tildelt et gitt stempel,
 - c) sikkerhetskoden på et gitt stempel på et gitt tidspunkt.
 5. Alle forespørsler om felles innreise- og utreisestempler skal gå gjennom de ovennevnte nasjonale kontaktpunktene.
 6. De nasjonale kontaktpunktene skal dessuten straks videresende opplysninger til de øvrige kontaktpunktene, Rådets generalsekretariat og Kommisjonen om endringer ved kontaktpunktene samt om bortkomne eller stjålne stempler.
-

Vedlegg 6

Del A Retningslinjer ved nekting av innreise på grensen

Forordningens vedlegg 5

1. Ved nekting av innreise skal den ansvarlige grensevakt:
 - a) fylle ut standardskjemaet for nekting av innreise, vist i del B. Vedkommende tredjelandssstatsborger skal undertegne skjemaet og skal få utlevert kopi av det undertegnede skjemaet. Dersom tredjelandssstatsborgeren nekter å undertegne, skal grensevakten oppgi dette i skjemaet i feltet »merknader»,
 - b) stemple passet med et innreisestempel som det settes et kryss over med svart blekk som ikke kan fjernes, og skrive på høyre side, også med svart blekk som ikke kan fjernes, den eller de bokstaver som tilsvare grunnen for nekting av innreise; listen over disse bokstavene er angitt på ovennevnte standardskjema for nekting av innreise,
 - c) annullere visumet ved å påføre stempelet »ANNULLERT» i tilfellene nevnt i nr. 2. I så fall skal de optiske variable kjennetegn på visummerket, sikkerhetskjennetegnene »latent bildeeffekt» samt ordet »visum» ødelegges ved å sette kryss over for å hindre eventuelt senere misbruk. Grensevakten skal omgående underrette sine sentrale myndigheter om denne beslutningen,
 - d) enhver nekting av innreise skal innføres i et register eller på en liste med angivelse av den berørte tredjelandssstatsborgerens identitet og nasjonalitet, referansene på tredjelandssstatsborgerens grensepasse-ringsdokument og grunnen til og dato for nekting av innreise,
 2. Visumet skal annulleres i følgende tilfeller:
 - a) dersom innehaver av visumet er gjenstand for en melding i SIS med henblikk på nekting av innreise, med mindre vedkommende er innehaver av et visum eller returvisum utstedt av en av medlemsstatene, og ønsker innreise med henblikk på transitt for å nå fram til den medlemsstaten som har utstedt dokumentet,
 - b) dersom det er skjellig grunn til å tro at visumet er oppnådd på bedragersk vis.

At tredjelandssstatsborgeren ikke har kunnet framvise på grensen ett eller flere av dokumentene nevnt i artikkel 5 nr. 2, skal ikke automatisk føre til en beslutning om å annullere visumet.
 3. Dersom en tredjelandssstatsborger som er blitt nektet innreise, fraktes til grensen av en transportør, skal den lokalt ansvarlige myndighet:
 - a) pålegge transportøren ansvaret for tredjelandssstatsborgeren og straks frakte vedkommende til det tredjelandet vedkommende kom fra, til det tredjelandet som utstedte dokumentet som tillater vedkommende å passere grensen, eller til ethvert annet tredjeland der vedkommende er sikret innreise, eller å finne videre transportmåter i samsvar med artikkel 26 i Schengen-konvensjonen og rådsdirektiv 2001/51/EF av 28. juni 2001 som supplerer bestemmelsene i artikkel 26 i Konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985,
 - b) i påvente av videretransport treffe hensiktsmessige tiltak, i samsvar med nasjonal lovgivning og idet det tas hensyn til lokale forhold, for å hindre at tredjelandssstatsborgere som er nektet innreise, reiser inn på ulovlig måte.
 4. Dersom det foreligger grunn til både å nekte en tredjelandssstatsborger innreise og til å påripe vedkommende, skal grensevakten ta kontakt med de ansvarlige myndigheter for å avgjøre hvilke tiltak som skal treffes etter nasjonal rett.
-

Vedlegg 8

Særlige regler for ulike typer grenser og ulike transportmidler som benyttes for å passere medlemsstatenes ytre grenser

Forordningens vedlegg 7

1. Landgrenser

1.1 *Inn- og utreisekontroll i forbindelse med vei-trafikk*

1.1.1 For å sikre en effektiv inn- og utreisekontroll av personer samtidig med en sikker og smidig flyt i veitrafikken, skal trafikken på grenseovergangsstedene reguleres på hensiktsmessig måte. Medlemsstatene kan om nødvendig inngå bilaterale avtaler for å dirigere og sperre trafikken. De skal underrette Kommisjonen om dette i samsvar med artikkel 37.

1.1.2 På landgrensene kan medlemsstatene, dersom de finner det hensiktsmessig og forholdene tillater det, anlegge eller organisere separate filer på enkelte grenseovergangssteder, i samsvar med artikkel 9.

Under særlige forhold eller når trafikksituasjonen og infrastrukturen gjør det nødvendig, kan vedkommende myndigheter i medlemsstatene på hvilket som helst tidspunkt oppheve de separate filene.

Medlemsstatene kan samarbeide med nabolandene med henblikk på å anlegge separate filer på grenseovergangssteder på de ytre grenser.

1.1.3 Personer som kommer kjørende kan som hovedregel bli sittende i kjøretøyet mens kontrollen foretas. Hvis omstendighetene krever det, kan de imidlertid bli bedt om å gå ut av kjøretøyet. Grundige kontroller vil bli utført på områder som er spesielt innrettet for dette formål, dersom de lokale forholdene tillater det. Av hensyn til personellet sikkerhet skal kontrollen når det er mulig utføres av to grensevakter.

1.2 *Inn- og utreisekontroll i forbindelse med jernbanetrafikk*

1.2.1 Det skal foretas kontroll både av togpassasjerer og togpersonell i tog som passerer de ytre grenser, herunder godstog eller tomme tog. Slike kontroller skal utføres på en av følgende to måter:

- på plattformen på den første jernbanestasjon ved innreise eller ved avreise på en medlemsstats territorium,
- om bord på toget under transitt. Medlemsstatene kan inngå bilaterale avtaler om hvordan slike kontroller skal utføres. De skal underrette Kommisjonen om dette i henhold til artikkel 37.

1.2.2 Som unntak fra nr. 1.2.1. og for å lette trafikken med høyhastighetspassasjertog, kan medlemsstatene som toget kjører gjennom på veien fra tredjeland, også beslutte, etter enighet med de berørte tredjeland, at inn- og utreisekontroll av personer på tog fra tredjeland skal utføres på en av følgende måter:

- på jernbanestasjonen i et tredjeland der passasjerene går om bord på toget,
- på jernbanestasjoner der passasjerene går av toget på medlemsstatenes territorium,
- om bord på toget underveis mellom jernbanestasjoner på medlemsstatenes territorium, forutsatt at passasjerene blir om bord på toget på den eller de foregående stasjonen(e).

1.2.3 Når høyhastighetstog fra tredjeland stopper på flere steder på medlemsstatenes territorium, og jernbaneselskapet har adgang til å ta passasjerer om bord utelukkende for den resterende del av reisen innenfor medlemsstatenes territorium, skal det utføres innreisekontroll for slike passasjerer enten om bord på toget eller på stasjonen på bestemmelsesstedet, med mindre det er utført kontroll i henhold til nr. 1.2.1. eller 1.2.2. første strekpunkt.

Personer som utelukkende ønsker å reise med toget på den resterende strekningen på medlemsstatenes territorium, skal før avreisen klart informeres om at de vil bli kontrollert under reisen eller på stasjonen på bestemmelsesstedet.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

- 1.2.4 I motsatt retning skal passasjerene om bord på toget gjennomgå utreisekontroll på tilsvarende måte. Grensevakten kan gi ordre om at togvognenes hulrom skal inspiseres om nødvendig med bistand fra togfører, for å kontrollere at personer eller gjenstander som er underlagt inn- og utreisekontroll, ikke er gjemt der.
- 1.2.5 Dersom det er grunn til å tro at det i toget skjuler seg personer som er meldt eller er mistenkt for å ha begått en lovovertrødelse, eller tredjelandstatsborgere som har til hensikt å foreta ulovlig innreise, skal grensevakten, dersom han eller hun ikke kan gripe inn etter de nasjonale bestemmelsene, underrette medlemsstatene som toget kjører i retning av eller gjennom.

2. Luftgrenser

2.1 *Retningslinjer for inn- og utreisekontroll i internasjonale lufthavner*

- 2.1.1 Medlemsstatenes kompetente myndigheter skal sikre at lufthavnoperatørene treffer de nødvendige tiltak for å anlegge et fysisk skille mellom passasjerstrømmen for interne flygninger og andre flygninger. Hensiktsmessig infrastruktur skal settes opp i alle internasjonale lufthavner med henblikk på dette.

- 2.1.2 Stedet hvor inn- og utreisekontrollen skal finne sted, skal fastsettes etter følgende retningslinjer:

- a) passasjerer som kommer med fly fra et tredjeland og som skal om bord på en intern flygning, skal gjennomgå en innreisekontroll i den lufthavn flyet fra tredjelandet ankommer. Passasjerer på en intern flygning som skal om bord på et fly til et tredjeland (transferpassasjerer), skal gjennomgå en utreisekontroll i det sistnevnte flyets avgangslufthavn,
- b) for flygninger til eller fra tredjeland uten transferpassasjerer og flygninger med flere mellomlandinger i lufthavner i medlemsstatene uten flybytte:
 - i. passasjerer på fly til eller fra tredjeland uten tidligere eller påfølgende transfer på medlemsstatenes territorium, skal gjennomgå en innreisekontroll i innreiseflyet og en utreisekontroll i utreiseflyet,
 - ii. passasjerer på fly til eller fra tredjeland med én eller flere mellomlandinger på medlemsstatenes territorium uten flybytte (transitpassasjerer), uten at pas-

asjerer kan gå om bord på flyet på strekningen innenfor medlemsstatenes territorium, skal gjennomgå en innreisekontroll i ankomstlufthavnen og en utreisekontroll i avgangslufthavnen,

- iii. dersom et luftfartsselskap, for flygninger fra tredjeland med mer enn én mellomlanding innenfor medlemsstatenes territorium, tar om bord passasjerer som utelukkende reiser på den resterende strekningen på dette territoriet, skal passasjerene gjennomgå en utreisekontroll i avgangslufthavnen og en innreisekontroll i ankomstlufthavnen.

Kontroll av passasjerer som under disse mellomlandingene allerede befinner seg om bord på flyet og ikke er gått om bord på medlemsstatenes territorium, skal gjennomføres i samsvar med bokstav b) ii). Motsatt framgangsmåte skal anvendes for denne type flygninger når bestemmelseslandet er et tredjeland.

- 2.1.3 Inn- og utreisekontroll gjennomføres normalt ikke i flyet eller ved flyutgangen, med mindre det er berettiget ut fra en risikovurdering med hensyn til indre sikkerhet og ulovlig innvandring. For å sikre at personer kontrolleres etter reglene i artikkel 6 til 13 i de lufthavnene som er utpekt som grenseovergangssteder, skal medlemsstatene sikre at lufthavnsmyndighetene treffer de nødvendige tiltak for å dirigere passasjerstrømmen til anlegg innrettet for kontroll.

Medlemsstatene skal sikre at lufthavnoperatørene treffer de nødvendige tiltak for å hindre at personer uten tillatelse får adgang til eller forlater reserverte områder, f.eks. transittområdet. Det foretas normalt ikke kontroll i transittområdet, med mindre det er berettiget ut fra en risikovurdering med hensyn til intern sikkerhet og ulovlig innvandring; kontroller i dette området kan spesielt utføres på personer som er underlagt plikt til å innhente lufthavntransittvisum, for å kontrollere at de er i besittelse av slikt visum.

- 2.1.4 Dersom et fly fra et tredjeland på grunn av force majeure eller overhengende fare eller etter instruks fra myndighetene må lande på et sted som ikke er et grenseovergangssted, kan dette flyet forsette flygningen kun etter tillatelse fra grensevaktene og tollvesenet. Det samme skal gjelde når et fly fra et tredjeland lander uten tillatelse. Under alle

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

omstendigheter skal artikkel 6 til 13 få anvendelse på inn- og utreisekontroll av personer på slike fly.

2.2 *Retningslinjer for inn- og utreisekontroll på flyplasser:*

2.2.1 Det skal sikres at passasjerer også kontrolleres i samsvar med artikkel 6 til 13 på flyplasser som ikke har status som internasjonal lufthavn etter relevant nasjonal lovgivning ("flyplasser"), men der flygninger til eller fra tredjeland er tillatt.

2.2.2 Som unntak fra nr. 2.1.1 skal det på flyplasser ikke være nødvendig med særskilte fysiske innretninger for å skille passasjerstrømmen fra interne flygninger og andre flygninger, med forbehold for bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2320/2002 av 16. desember 2002 om fastsettelse av felles bestemmelser om sikkerhet innen sivil luftfart.¹ Når trafikkvolumet er beskjedent, er det dessuten ikke nødvendig at grensevakter er til stede til enhver tid, forutsatt at det kan garanteres at nødvendig personell kan være på plass i god tid.

2.2.3 Dersom grensevaktene ikke er til stede til enhver tid på flyplassen, skal driftslederen på flyplassen varsle grensevaktene i tilstrekkelig god tid på forhånd om når fly fra eller til tredjeland ankommer eller letter.

2.3 *Inn- og utreisekontroll av personer i privatfly*

2.3.1 For private flygninger til eller fra tredjeland skal kapteinen før avgang oversende til grensevaktene i bestemmelsesmedlemsstaten og eventuelt i første innreisemedlemsstat, en generell erklæring som bl.a. inneholder flygeplan i samsvar med vedlegg 2 i konvensjonen om internasjonal sivil luftfart og opplysninger om passasjerenes identitet.

2.3.2 Dersom private fly fra et tredjeland på vei til en medlemsstat mellomander på andre medlemsstaters territorium, skal de kompetente myndigheter i innreisemedlemsstaten foreta inn- og utreisekontroll og påføre et innreisestempel på den generelle erklæringen nevnt i nr. 2.3.1

2.3.3 Dersom det er uklart om et fly utelukkende kommer fra eller bare er på vei til medlemsstatenes territorium uten mellomlanding på et tredjelands territorium, skal de kompetente myndigheter foreta inn- og utreisekontroll av personer i lufthavner eller på flyplasser i samsvar med nr. 2.1 til 2.2.

2.3.4 Inn- og utreiseregler for seilfly, mikrolette fly, helikoptre, amatørbygde fly som bare kan fly over korte avsander og luftskip skal fastsettes i nasjonal lovgivning eller eventuelt i bilaterale avtaler.

3. *Sjøgrenser*

3.1 *Generelle retningslinjer for inn- og utreisekontroll i forbindelse med skipstrafikk*

3.1.1 Kontroll av skip skal gjennomføres i anløphavnen eller avseilingshavnen, om bord på skipet eller i et område spesielt beregnet på dette i umiddelbar nærhet av skipet. I samsvar med avtaler inngått om dette kan kontrollen imidlertid gjennomføres under reisen eller på et tredjelands territorium ved skipets ankomst eller avreise.

Formålet med kontrollen er å sikre at både besetningen og passasjerer oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 5, med forbehold for artikkel 19 nr. 1 c).

3.1.2 Skipsføreren eller eventuelt den personen eller det selskapet som representerer rederen i alle saker som gjelder rederens plikt med hensyn til skipets utrustning ("skipsagenten"), skal utarbeide en liste i to eksemplarer over besetningen og eventuelle passasjerer. Senest ved ankomst i havnen skal han eller hun overlevere listen(e) til grensevaktene. Hvis listen(e) på grunn av force majeure ikke kan overleveres til grensevaktene, skal en kopi oversendes til vedkommende grensekontrollsted eller sjøfartsmyndigheter, som straks skal videresende den/dem til grensevaktene.

3.1.3 En kopi av de to listene forsynt med grensevaktens underskrift skal leveres tilbake til skipsføreren, som på anmodning skal framvise dem mens skipet ligger i havn.

3.1.4 Skipsføreren eller eventuelt skipsagenten skal straks underrette den kompetente myndigheten om alle endringer i besetningens sammensetning eller antall passasjerer.

Skipsføreren skal dessuten straks underrette de kompetente myndigheter, om mulig allerede før skipet anløper havn, om blindpassasjerer om bord. Blindpassasjerer skal likevel forbli under skipsførerens ansvar.

3.1.5 Skipsføreren skal i god tid og i samsvar med gjeldene bestemmelser i den berørte havn underrette grensevaktene om skipets avreise; dersom han eller hun ikke er i stand til å underrette disse myndighetene, skal han eller hun underrette vedkommende sjøfartsmyndigheter. Det andre eksemplaret av lis-

¹ EFT L 355, 30.12.2002, s. 1. Forordning endret ved forordning (EF) nr. 849/2004 (EUT L 158, 30.4.2004, s.1).

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

ten(e) som tidligere er utfylt og undertegnet, skal returneres til grensevaktene eller skipsmyndighetene.

3.2 *Spesifikke retningslinjer for bestemte typer skipsfart*

Cruiseskip

3.2.1 Cruiseskipets skipsfører eller eventuelt skipsagenten skal meddele de respektive grensevakter cruiseskipets rute og program senest 24 timer før skipet forlater havnen og før det anløper hver enkelt havn på medlemsstatenes territorium.

3.2.2 Hvis cruiseskipets rute utelukkende omfatter havner på medlemsstatenes territorium, skal det, som unntak fra artikkel 4 og 7, ikke utføres inn- og utreisekontroll, og cruiseskipet kan anløpe havner som ikke er grenseovergangssteder.

Basert på en risikovurdering knyttet til indre sikkerhet og ulovlig innvandring, kan det likevel foretas inn- og utreisekontroll av besetning og passasjerer på slike skip.

3.2.3 Dersom et cruiseskips rute omfatter både havner på medlemsstatenes territorium og havner i tredjeland, skal det, som unntak fra artikkel 7, gjennomføres følgende inn- og utreisekontroll:

(a) dersom cruiseskipet kommer fra en havn i et tredjeland og anløper for første gang en havn på en medlemsstats territorium, skal besetningen og passasjerene gjennomgå innreisekontroll på grunnlag av navnelisten over besetningen og passasjerene nevnt i nr. 3.2.4.

Passasjerer som går i land skal gjennomgå en innreisekontroll i samsvar med artikkel 7, med mindre en risikovurdering knyttet til indre sikkerhet og ulovlig innvandring viser at det ikke er nødvendig å foreta slik kontroll.

(b) dersom cruiseskipet kommer fra en havn i et tredjeland og anløper igjen en havn på en medlemsstats territorium, skal besetningen og passasjerene gjennomgå innreisekontroll på grunnlag av navnelisten over besetningen og passasjerene nevnt i nr. 3.2.4. i den grad disse listene er blitt endret siden cruiseskipet sist anløp en havn på en medlemsstats territorium.

Passasjerer som går i land, skal gjennomgå en innreisekontroll i samsvar med artikkel 7, med mindre en risikovurdering knyttet til indre sikkerhet og ulovlig innvandring viser at det ikke er nødvendig å foreta slik kontroll.

(c) dersom cruiseskipet kommer fra en havn i en medlemsstat og anløper en slik havn, skal passasjerer som går i land, gjennomgå innreisekontroll i samsvar med artikkel 7 hvis en risikovurdering knyttet til indre sikkerhet og ulovlig innvandring gjør det påkrevd.

(d) dersom et cruiseskip seiler fra en havn i en medlemsstat til en havn i et tredjeland, skal besetningen og passasjerene gjennomgå utreisekontroll på grunnlag av navnelisten over besetningen og passasjerene,

Dersom en risikovurdering knyttet til indre sikkerhet og ulovlig innvandring gjør det påkrevd, skal passasjerer som går i land gjennomgå utreisekontroll i samsvar med artikkel 7,

(e) dersom et cruiseskip seiler fra en havn i en medlemsstat til en slik havn, skal det ikke foretas utreisekontroll,

Basert på en risikovurdering knyttet til indre sikkerhet og ulovlig innvandring, kan det likevel foretas kontroll av besetningen og passasjerene på disse skipene.

3.2.4 Navnelisten over besetningen og passasjerene skal inneholde:

a) fornavn og etternavn

b) fødselsdato

c) nasjonalitet

d) reisedokumentets nummer og type og eventuelt visumnummer.

Cruiseskipets skipsfører eller eventuelt skipsagenten skal oversende navnelisten til de respektive grensevakter senest 24 timer før ankomst i hver enkelt havn på medlemsstatenes territorium eller, hvis reisen til denne havnen er kortere enn 24 timer, umiddelbart etter at ombordstigning er fullført i den foregående havnen.

Navnelisten skal stemples i den første innreisehavnen på medlemsstatenes territorium og under alle omstendigheter hver gang det foretas endringer i listen. Navnelisten skal tas med i risikovurderingen omhandlet i nr. 3.2.3.

Lystfartøyer

3.2.5 Personer om bord på lystfartøyer som kommer fra eller som seiler til en havn i en medlemsstat skal, som unntak fra artikkel 4 og 7, ikke gjennomgå inn- og utreisekontroll og kan reise inn via en havn som ikke er et grenseovergangssted.

Dersom vurderingen av risikoen for ulovlig innvandring gjør det berettiget, særlig

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

hvis tredjelandets kyster ligger i umiddelbar nærhet til den berørte medlemsstats territorium, skal det likevel foretas kontroll av disse personene og/eller ransaking av lystfartøyene.

- 3.2.6 Et lystfartøy som kommer fra et tredjeland kan unntaksvis, og som unntak fra artikkel 4, anløpe en havn som ikke er et grenseovergangssted. I så fall skal personene om bord underrette havnemyndighetene for å innhente tillatelse til å anløpe denne havnen. Havnemyndighetene skal ta kontakt med myndighetene i nærmeste havn som er utpekt som grenseovergangssted for å melde om fartøyets ankomst. Meldingen om passasjerer skal gis til havnemyndighetene i form av en liste over personene om bord. Denne listen skal senest ved fartøyets ankomst være tilgjengelig for grensevaktene.

Dersom et lystfartøy som kommer fra et tredjeland, på grunn av force majeure, er nødt til å anløpe en havn som ikke er et grenseovergangssted, skal havnemyndighetene på tilsvarende måte kontakte myndighetene i nærmeste havn som er utpekt som grenseovergangssted, for å melde om skipets ankomst.

- 3.2.7 I forbindelse med kontrollen skal det leveres et dokument med alle skipets tekniske data og navnene på de personene som befinner seg om bord. En kopi av dette dokumentet skal sendes til myndighetene i ankomst- og avgangshavnene. Så lenge skipet oppholder seg i en av medlemsstatenes territorialfarvann, skal en kopi av dette dokumentet oppbevares sammen med skipsdokumentene.

Kystfiske

- 3.2.8 Som unntak fra artikkel 4 og 7, skal det ikke foretas systematisk kontroll av besetningen på kystfiskefartøyer som daglig eller innen 36 timer vender tilbake til den havnen de er registrert i eller til en annen havn på medlemsstatenes territorium uten å anløpe en havn på et tredjelandets territorium. Det skal likevel tas hensyn til en vurdering av risikoen for ulovlig innvandring, særlig hvis et tredjelandets kystlinje ligger i umiddelbar nærhet av vedkommende medlemsstat, for å avgjøre hvor hyppig det skal foretas kontroll. Avhengig av slik risiko, skal det foretas inn- og utreisekontroll av personene og/eller ransaking av fartøyet.

- 3.2.9 Besetningen på kystfiskefartøyer som ikke er registrert i en havn på en medlemsstats territorium, skal kontrolleres etter bestemmelsene som gjelder for sjømenn. Skipsføreren skal underrette de kompetente myndigheter om alle endringer i besetningslisten og om eventuelle passasjerer om bord.

Fergeforbindelser

Passasjerer om bord på fergeforbindelser med havner i tredjeland, skal gjennomgå kontroll. Følgende regler skal gjelde:

- (a) medlemsstatene skal, om mulig, anlegge separate filer i samsvar med artikkel 9,
- (b) passasjerer til fots skal kontrolleres enkeltvis,
- (c) passasjerer i private kjøretøyer skal kontrolleres mens de sitter i kjøretøyet,
- (d) fergepassasjerer som reiser med buss, skal anses som passasjerer til fots. Disse passasjerene skal gå ut av bussen for å gjennomgå kontroll,
- (e) kontroll av lastebilsjåfører og eventuelle medreisende personer skal foretas mens de sitter i kjøretøyet. Denne kontrollen vil i prinsippet foregå atskilt fra kontrollen av de andre passasjerene,
- (f) for å sikre rask avvikling av kontrollen, skal det finnes et tilstrekkelig antall kontrollposter,
- (g) for å avsløre spesielt ulovlige innvandrere, skal det foretas stikkkontroll av passasjerenes kjøretøyer og eventuelt av last og annet gods pakket i kjøretøyene,
- (h) besetningsmedlemmer på ferger skal behandles på samme måte som besetningsmedlemmer på handelsskip.

4. Skipsfart på innlands vannveier

- 4.1 Med "skipsfart på innlands vannveier med passering av en ytre grense" menes bruk i næring eller til fritidsformål av alle typer båter og flytende materiell på elver, kanaler og innsjøer.
- 4.2 For båter som benyttes i næringsvirksomhet, skal skipsføreren og ansatte om bord som er oppført på besetningslisten, samt disse personenes familiemedlemmer som bor om bord, betraktes som besetningsmedlemmer eller tilsvarende.
- 4.3 De relevante bestemmelsene i nr. 3.1 til 3.2 anvendes tilsvarende for kontroll av skipsfart på innlands vannveier.

Vedlegg 9

Særordning for bestemte grupper av personer

Forordningens vedlegg 8

1. Statsoverhoder

Som unntak fra artikkel 5 og artikkel 7 til 13, kan statsoverhoder og medlemmer av deres delegasjon hvis ankomst og avreise er meddelt grensevaktene offisielt gjennom diplomatiske kanaler, ikke underkastes inn- og utreisekontroll.

2. Flypiloter og andre besetningsmedlemmer

2.1 Som unntak fra artikkel 5 kan innehavere av pilotsertifikat eller flybesetningsbevis omhandlet i vedlegg 9 i konvensjonen om sivil luftfart av 7. desember 1944, under utøvelsen av sitt arbeide og på grunnlag av de nevnte dokumenter:

- a) gå om bord på eller forlate et fly i en lufthavn under mellomlanding eller i ankomstlufthavnen på en medlemsstats territorium,
- b) reise inn i den kommunen der mellomlandingslufthavnen eller ankomstlufthavnen ligger på en medlemsstats territorium,
- c) reise med hvilket som helst transportmiddel til en lufthavn på en medlemsstats territorium for å gå om bord på et fly med avgang fra den samme lufthavnen.

I alle tilfeller skal vilkårene i artikkel 5 nr. 1 være oppfylt.

2.2 Artikkel 6 til 13 skal få anvendelse på kontroll av flybesetninger. Om mulig skal kontroll av flybesetningsmedlemmer prioriteres. De skal kontrolleres enten før passasjerene eller på steder som er spesielt beregnet på dette. Som unntak fra artikkel 7 kan besetningsmedlemmer som grensekontrollpersonalet kjenner i forbindelse med sitt arbeid, eventuelt bare underkastes stikkontroll.

3. Sjømenn

3.1 Som unntak fra artikkel 4 og 7, kan medlemsstatene tillate sjømenn som er i besittelse av identitetskort for sjømenn utstedt i henhold til Genève-konvensjonen av 19. juni 2003 (Nr. 185), London-konvensjonen av 9. april 1965 og relevante bestemmelser i nasjonal lovgivning, å reise inn på medlemsstatenes territorium når de går i land for å oppholde seg i området rundt havnen der deres skip anløper eller i tilgrensen-

de kommuner uten å henvende seg til et grenseovergangssted; det forutsettes at de står på skipets besetningsliste som tidligere er levert til de kompetente myndigheter for kontroll.

Avhengig av risikovurderingen knyttet til indre sikkerhet og ulovlig innvandring skal grensevaktene likevel foreta kontroll av sjømenn i samsvar med artikkel 7 før de går i land.

Dersom en sjømann utgjør en trussel for den offentlige orden, indre sikkerhet eller folkehelsen, kan han nektes tillatelse til å gå i land.

3.2 Sjømenn som akter å oppholde seg utenfor de kommunene som ligger i nærheten av havnen, må oppfylle vilkårene for innreise på medlemsstatenes territorium fastsatt i artikkel 5 nr.1.

4. Innehavere av diplomatpass, offisielle pass eller tjenestepass og medlemmer av internasjonale organisasjoner

4.1 Innehavere av diplomatpass, offisielle pass eller tjenestepass utstedt av tredjeland eller deres regjeringer som medlemsstatene anerkjenner, samt innehavere av dokumenter utstedt av internasjonale organisasjoner angitt i nr. 4.4, kan, når reiser i embets medfør og i kraft av de særlige privilegier eller den immunitet de nyter, gis forrang framfor andre reisende på grenseovergangssteder, selv om de eventuelt fortsatt er visumpliktige.

Som unntak fra artikkel 5 nr. 1 c), vil personer som er innehavere av slike dokumenter ikke måtte godtgjøre at de er i besittelse av tilstrekkelige midler til sitt livsopphold.

4.2 Dersom en person som ankommer den ytre grensen påberober seg privilegier, immunitet og unntak, kan grensevakten forlange at vedkommende beviser sin status ved å legge fram relevante dokumenter, særlig attester fra den akkrediterende stat eller et diplomatpass eller annet. Ved tvil og i hastetilfeller, kan grensevakten innhente opplysninger direkte fra utenriksdepartementet.

4.3 Akkrediterte medlemmer av diplomatiske og konsulære stasjoner samt deres familier kan reise inn på medlemsstatenes territorium mot

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

fremvisning av kortet nevnt i artikkel 19 nr. 2 og sitt grensepasseringsdokument. Videre kan grensevakter, som unntak fra artikkel 13, ikke nekte innehavere av diplomatpass, offisielt pass eller tjenestepass innreise på medlemsstatenes territorium uten først å ha konsultert vedkommende nasjonale myndigheter. Dette gjelder også dersom en melding er lagt inn i SIS om slike personer.

4.4 Dokumenter som utstedes av internasjonale organisasjoner for formålet angitt i nr. 4.1 er særlig følgende:

- laissez-passer fra De forente nasjoner utstedt til personale i De forente nasjoner og FNs særorganisasjoner i henhold til Overenskomst om privilegier og immunitet for særorganisasjonene vedtatt av De forente nasjoners generalforsamling 21. november 1947 i New York,
- laissez-passer fra Det europeiske fellesskap (EF),
- laissez-passer fra Det europeiske atomenergifellesskap (Euratom),
- legitimasjonsbevis utstedt av Europarådets generalsekretær,
- dokumenter utstedt i henhold til artikkel III nr. 2 i avtalen mellom partene i den nordatlantiske traktat om status for deres styrker (militært identitetskort sammen med en reiseordre, reiseseddel eller en individuell eller kollektiv marsjordre) samt dokumenter utstedt innenfor rammen av partnerskap for fred.

5. Grensearbeidere

5.1 Retningslinjene for inn- og utreisekontroll av grensearbeidere er fastsatt i de alminnelige bestemmelser om grensekontroll, særlig artikkel 7 og 13.

5.2 Som unntak fra artikkel 7 skal grensearbeidere, når de er velkjent av grensevaktene som følge av at de hyppig passerer grensen på samme grenseovergangssted, og når det fremgår av en første kontroll at de ikke er innmeldt verken i SIS eller i et nasjonalt register, bare underkastes stikkkontroller for å sikre at de er i besittelse av et gyldig grensepasseringsdokument og oppfyller de nødvendige vilkår for innreise. Fra tid til annen skal det uten varsel og med uregelmessige mellomrom utføres grundige kontroller av slike personer.

5.3 Bestemmelsene i nr. 5.2 kan utvides til andre grupper av regelmessige grensependlere.

6. Mindreårige

6.1 Grensevaktene skal være særlige oppmerksomme på mindreårige, enten de reiser i følge med noen eller uten følge. Mindreårige som passerer de ytre grensene skal gjennomgå de samme inn- og utreisekontrollene som voksne, som foreskrevet i denne forordning.

6.2 Når en mindreårig reiser i følge med noen, skal grensevakten kontrollere at personen som følger den mindreårige har foreldreansvar for denne, særlig hvis den mindreårige bare reiser sammen med én voksen og det er skjellig grunn til å mistanke om at den mindreårige er ulovlig fjernet fra den eller de personer som rettmessig har foreldreansvaret for den mindreårige. I det sistnevnte tilfelle skal grensevakten foreta ytterligere undersøkelser for å fastslå om opplysningene som er gitt er inkonsekvente eller motstridende.

6.3 Når mindreårige reiser uten følge, skal grensevaktene, ved å undersøke reisedokumentene og underlagsdokumenter grundig, kontrollere at de ikke forlater territoriet uten tillatelse fra den eller de personer som har foreldreansvaret for dem.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler).

Vedlegg 10

Standardskjema

Forordningens vedlegg 9

NAVN PÅ STAT STATENS LOGO (Kontorets navn) _____	
GODKJENNING AV BEVIS FOR AT REGLENE OM KORTTIDSOPPHOLD ER OVERHOLDT, NÅ REISEDOKUMENTET IKKE ER STEMPLET VED INNREISE	
Den kl. (tidspunkt) i (sted) Undertegnede myndighet, opplyser med hensyn til: Etternavn Fornavn Fødselsdato Fødested Kjønn: Nasjonalitet Bopel Reisedokument nr. Ustedt i den Visum nr. (eventuelt) utstedt av for et tidsrom på dager med følgende begrunnelse: På bakgrunn av det fremlagte bevis for hvor lenge vedkommende har oppholdt seg på medlemsstatenes territorium, anses vedkommende å ha reist inn på territoriet til medlemsstaten den kl. på grenseovergangsstedet Undertegnede myndighet kan kontaktes på: Tlf: Faks: e-post: Den berørte person mottar kopi av dette dokumentet	
Den berørte person	Ansvarlig tjenestemann + stempel

Figur 10.1 ¹

¹ Logo kreves ikke for Norge og Island

